

Bruxelles, den 30.4.2019
COM(2019) 218 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE
UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**Europa i maj 2019: Forberedelser til en mere forenet, stærkere og mere demokratisk
Union i en stadig mere usikker verden**

*Europa-Kommissionens bidrag til EU-27-ledernes uformelle møde i Sibiu (Rumænien)
den 9. maj 2019*

Forord

I min tale om Unionens tilstand i 2017 foreslog jeg som en del af vores køreplan for en mere forenet, stærkere og mere demokratisk Union, at Europas ledere kunne mødes for at forberede vores fremtid med 27 medlemsstater i Sibiu, Rumænien — en by med en unik historie, der repræsenterer Europa i øst og i vest, fortiden og fremtiden. På vores møde den 9. maj vil tiden være inde til at vise, hvad en forenet Union kan opnå i fremtiden, lige før valget til Europa-Parlamentet den 23.-26. maj.

I løbet af de seneste fem år er vi blevet testet, efterhånden som vi har måttet kæmpe med et væld af kriser. Men vi er kommet stærkere tilbage hver gang. Og vi har hele tiden holdt vores faste fokus på at opfylde de løfter, vi gav for fem år siden, da lederne i lyset af resultatet af valget til Europa-Parlamentet fremlagde en strategisk dagsorden for 2014-2019, som jeg samtidig omsatte til de 10 politiske prioriteter for min Kommission.

På det tidspunkt sagde jeg, at det var vores sidste chance for at vise europæerne, at deres Union arbejder for dem. Kommissionen, som jeg har den ære at være formand for, har levet og åndet for denne mission og lyttet til europæernes håb, bekymringer og forventninger. Fra bestræbelserne for at genskabe arbejdspladser, vækst og investeringer efter krisen for at styrke både solidariteten og ansvarligheden i vores Union til indsatsen for at sikre, at arbejdstagere, der udfører det samme arbejde samme sted, får samme løn, har vi handlet der, hvor det betyder mest.

Vi må nu se fremad, lære af vores erfaringer og bygge videre på vores succeser. Vi skal være endnu mere ambitiøse og fokuserede end nogensinde før. Europas ledere vil begynde disse overvejelser i Sibiu, før de kan nå til enighed om den næste strategiske dagsorden på Det Europæiske Råds møde i juni. Dette dokument er Kommissionens bidrag til denne proces.

Det er hver eneste generations pligt at ændre europæernes skæbner til det bedre. At holde vores vedvarende løfte om fred, fremgang og velstand. Dette har været mit kald og mit livsværk. Og det skal fortsat drive os alle fremad. Som jeg står i Sibiu med 27 europæiske ledere på Europadagen, årsdagen for Schumanerklæringen, er jeg stolt af vores fortid, men endnu mere beslutsom og optimistisk for vores fremtid.

Europa-Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker

Indledning

Den 9. maj 2019 mødes EU's ledere i Sibiu, Rumænien, for at drøfte Unionens politiske ambitioner og forberede den "strategiske dagsorden" for de næste fem år. Det vil de gøre umiddelbart inden valget til Europa-Parlamentet, hvor mere end 400 millioner europæere vil stemme i verdens største tværnationale demokratiske proces. Det vil ske 30 år efter kommunismens ophør og Berlinmurens fald og 15 år efter den hidtil største udvidelse af Unionen, som bragte den smertefulde deling af kontinentet til ende.

I dag **sikrer vores Union fred, stabilitet og velstand i og uden for Europa** til trods for vores mange interne og eksterne udfordringer. Vores Union værner resolut om sine principper om demokrati, retsstatsforhold og de grundlæggende rettigheder, selv om opfordringerne til at indsætte stærke mænd og indføre indadvendt nationalisme tager til. Vores fælles historie gør os i stand til at stå stærkt imod sådanne opfordringer. Dette er det europæiske projekts varige kvalitet, som gør vores model enestående og værd at forsvare.

Efter mange års krise er **Europa ved at komme på føde igen**. 240 millioner mennesker er i arbejde i Europa, hvilket er flere end nogensinde før. Forbrugere og virksomheder kan nyde godt af et indre marked, som giver dem flere valgmuligheder og lavere priser. Vores styrkede fælles valuta beskytter os mod finansiell turbulens. Intet andet sted i verden findes et sted som Europa, hvor det sikres, at fordelene ved vores sociale markedsøkonomi når ud til alle dele af befolkningen. Europa arbejder på at opretholde borgernes sikkerhed — med flere fremskridt inden for migrationsstyring, grænsebeskyttelse og sikkerhed i løbet af de sidste fire år end i de seneste tyve år før dem. Og Europa er en ansvarlig global magt, der går forrest i kampen mod klimaændringer, slår til lyd for fred og bæredygtig udvikling på globalt plan, fremmer fri og fair handel og fastsætter standarder for menneskerettigheder, arbejdsvilkår, fødevarer sikkerhed og databeskyttelse.

Efterhånden som verden omkring os bliver stadig mere splittet og uafklaret, har det aldrig været vigtigere, og dog så svært, at bevare og fremme disse fremskridt. De udfordringer, som vi europæere i fællesskab står over for, forøges dag for dag — fra globale migrationsstrømme til øget konkurrencepres i vigtige økonomiske sektorer, større trusler mod vores sikkerhed og retsstatsprincippet, det demografiske og teknologiske udviklingstempo til de stadig alvorligere miljømæssige farer. Samtidig sætter en række centrale aktører spørgsmålstejn ved eller underminerer ligefrem med overlæg den regelbaserede internationale orden, som i så lang tid har udgjort den uundværlige ramme for et fremgangsrigt og sikkert EU.

Disse udviklingstendenser indebærer lige så mange muligheder som udfordringer. De er en kraftig advarsel: **Hvis Europa skal trives, må EU's medlemsstater handle i fællesskab**. De må handle i fællesskab, hvis de ønsker at bevare vores europæiske levevis, bevare vores planet og styrke vores globale indflydelse. **Kun ved at finde en styrke i sammenhold kan Europa få indflydelse på verdensbegivenhedernes forløb**. I Sibiu får EU's ledere derfor lejlighed til at vise deres sammenhold og give vores kontinent et nyt perspektiv. Det bør de gøre ved at vise, at de har lyttet til borgernes håb, bekymringer og forventninger, og at de er rede til at handle beslutsomt og kollektivt for at tage hånd om dem.

I dag vil Kommissionen fremsætte en række anbefalinger til den næste strategiske dagsorden, som vil hjælpe Unionen med netop at gøre dette. Da **politik og kommunikation er to sider af samme sag**, fremlægger vi også en række forslag til, hvordan vi bedre kan formidle vores kollektive beslutninger til gavn for Europas borgere og demokrati. Både de prioriteter, vi har

opstillet, og den måde, som vi forklarer dem på og samarbejder med europæerne om dem, vil være afgørende for at gøre Unionen mere forenet, stærkere og mere demokratisk.

Del I: Europa-Kommissionens bidrag til EU's strategiske dagsorden for 2019-2024

I et tiår med uformindskede forandringer og udfordringer har Europa vist, at det er i stand til at leve op til sit løfte om fred, velstand og fremskridt for borgerne, og har dermed også vist, at mange dommedagsprofeter tog fejl. Europas økonomi og samfund er kommet stærkere ud af de krævende tider, selv om der stadig skal gøres meget for at sikre, at borgerne føler sig sikre og beskyttede, og at fordelene ved vores fælles politikker når ud til alle dele af vores Union.

Udfordringen med at løse denne opgave gøres større af en stadig mere usikker og uafklaret verden omkring os. I takt med at nye magter vinder frem og gamle magter ændrer kurs, har det aldrig været mere afgørende og hastende at gennemføre europæisk samarbejde og fokuseret integration.

Med valget til Europa-Parlamentet den 23.-26. maj 2019 og ændringen af det politiske lederskab for EU-institutionerne, der følger derefter, er tiden inde til nye politiske retningslinjer, nye prioriteter og et nyt reformtempo. Kun hvis Den Europæiske Union kan leve op til sine fælles udfordringer, vil vores kontinent kunne klare sig i fremtidens verden. Kun hvis vi kan nå til enighed om og gennemføre fælles beslutninger hurtigt og effektivt, vil vi kunne leve op til borgernes forventninger. Dette vil kræve en kollektiv indsats fra EU-institutionernes side i samarbejde med alle EU's medlemsstater på nationalt, regionalt og lokalt plan.

I det følgende afsnit gøres der rede for, hvor Europa befinder sig i dag, hvordan det kan tilpasse sig de forandringer, der er i gang, og forme dem, der kommer. På baggrund af erfaringerne fra de sidste fem år fremsætter vi en række politiske anbefalinger, der skal hjælpe os med at nå disse mål.

I.1 Hvor befinder EU sig i dag

For fem år siden fastlagde Det Europæiske Råd en bred strategisk dagsorden for Unionen i en tid med forandringer¹. Dette tog yderligere form i kommissionsformand Jean-Claude Junckers 10 politiske prioriteter², som blev udviklet under valgkampen og i dialog med medlemsstaterne og Europa-Parlamentet. Prioriteterne fokuserede på de ting, der betyder mest for europæerne: genskabelse af arbejdspladser, vækst og investeringer, styrkelse af social retfærdighed, migrationsstyring, imødegåelse af sikkerhedstrusler, udnyttelse af potentialet i den digitale og energimæssige omstilling, EU som en stærkere global aktør og styrkelse af gennemsigtheden og den demokratiske legitimitet.

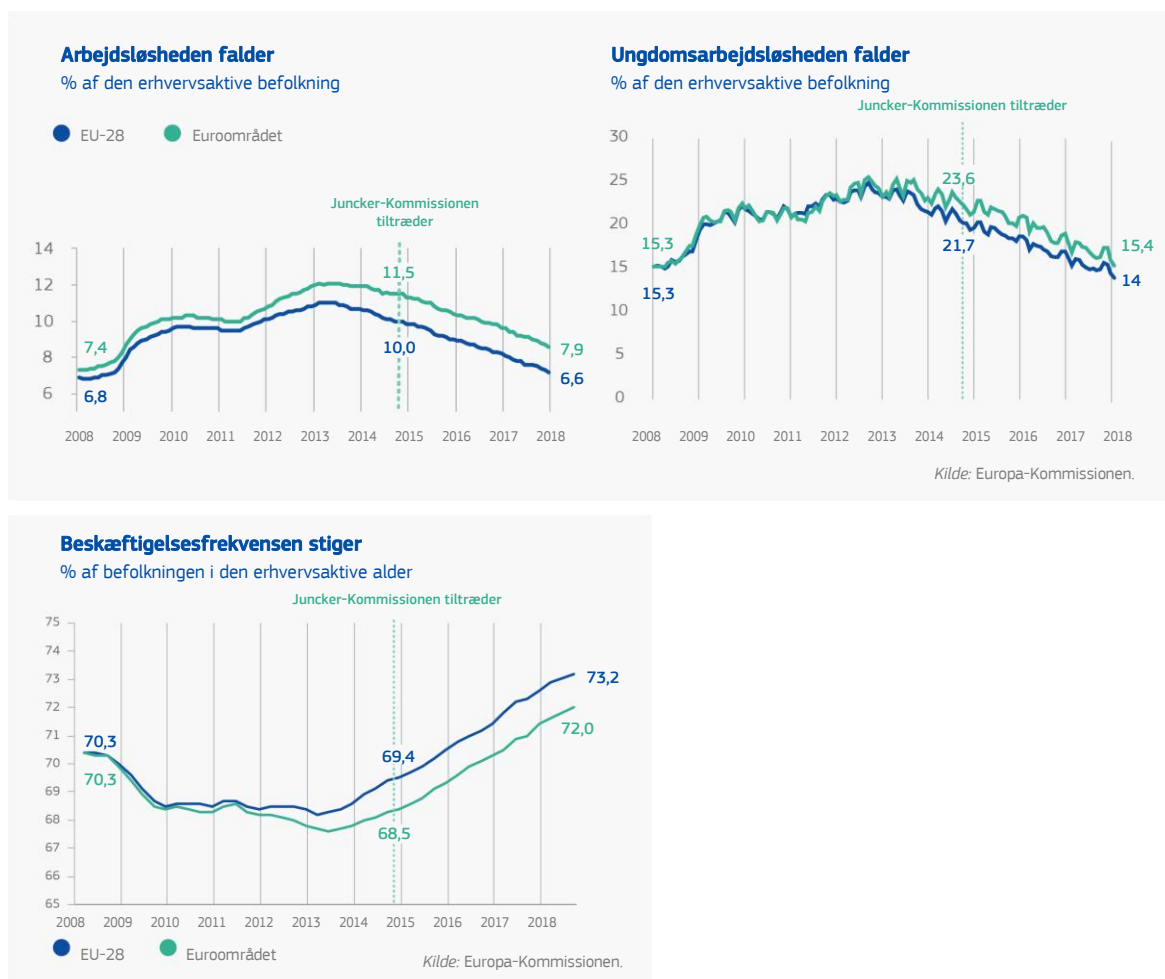
Disse **bestræbelser har givet konkrete resultater for borgerne** trods uforudsete vanskeligheder undervejs, som stadig giver Unionen alvorlige udfordringer.

¹ "Strategisk dagsorden for EU i en tid med forandringer", konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 26.-27. juni 2014, bilag I.

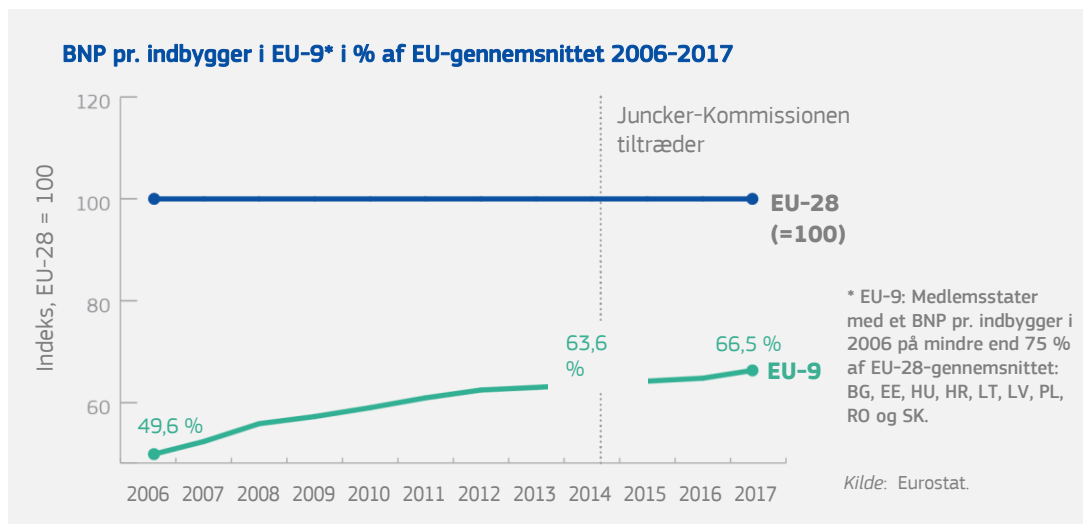
² "En ny start for Europa: Min dagsorden for job, vækst, retfærdighed og demokratisk forandring, Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission", kommissionsformand Jean-Claude Juncker, 15.7.2014.

Den europæiske økonomi

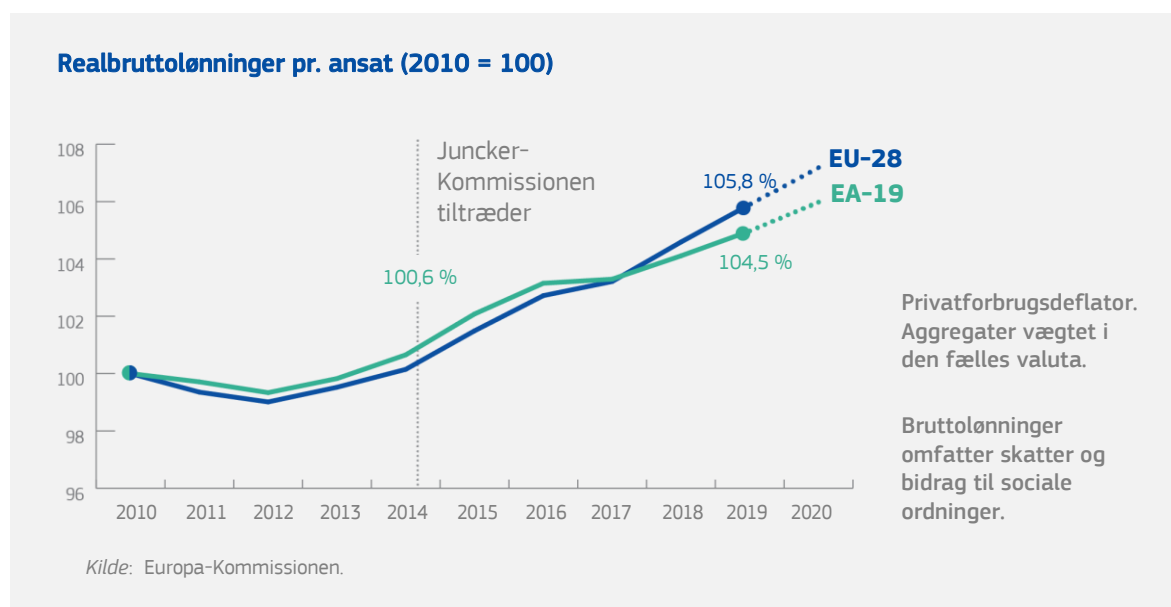
EU's ambitiøse dagsorden for beskæftigelse, vækst og investeringer har sammen med bestræbelserne på at uddybe det indre marked og Den Europæiske Centralbanks lempelige pengepolitik bidraget til et solidt økonomisk opsving. Den europæiske økonomi har oplevet vækst i seks på hinanden følgende år. Der er nu 240 millioner mennesker i arbejde i Europa — flere end nogensinde før — og arbejdsløsheden er rekordlav i dette århundrede, selv om den i visse medlemsstater stadig er høj, især blandt de unge. De offentlige finanser er generelt blevet forbedret. Fattigdommen og den sociale udstødelse er nu faldende, og der er mere konvergens mellem medlemsstaterne. Dette kan især tilskrives de positive virkninger af EU's struktur- og investeringspolitikker. En stærkere europæisk finanssektor støtter kreditter og investeringer.

Visse mindre udviklede medlemsstater er ved at indhente resten af EU. I perioden 2006-2017 steg deres bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger årligt med 4,5 % sammenlignet med 1,4 % i de mere udviklede medlemsstater.

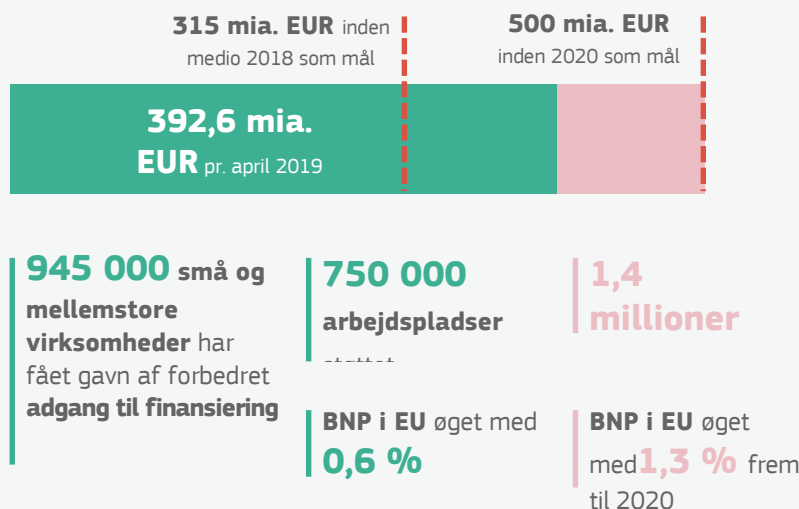

Efter lønfaldet i krisens kølvand konstateres der nu en stærk opadgående tendens for både EU og euroområdet, navnlig siden 2017. Lønningerne forventes at stige yderligere i 2019 i alle EU's medlemsstater. Dette er et særdeles solidt grundlag for et stærkere indenlandsk forbrug og en kraftigere indenlandsk vækst, som er mindre afhængig af den eksterne udvikling.

Den **Europæiske Fond for Strategiske Investeringer**, der blev lanceret i 2014 og er kendt som Junckerfonden, har mobiliseret næsten 400 mia. EUR i yderligere investeringer — og er således nået mere end 70 mia. EUR op over det oprindelige mål. Den har ydet **støtte til beskæftigelse af 750 000 mennesker i Europa**, forbedret adgangen til finansiering for 945 000 små og mellemstore virksomheder og øget Europas BNP med 0,6 %. Junckerfonden er også et eksempel på, hvordan man kan bruge EU's budget på en innovativ og mere effektiv måde til at opfylde flere forskellige politiske målsætninger, såsom innovation, bekæmpelse af klimaændringer, konnektivitet eller job af høj kvalitet.

Junckerfonden omdanner investeringer til beskæftigelse og vækst

Den offentlige støtte til euroen har aldrig været større. Vores fælles valuta giver økonomisk beskyttelse og styrke og har en stærk global status. **175 millioner mennesker i 60 lande uden for euroområdet bruger vores valuta** eller har lokale valutaer knyttet til den. Dette skyldes også, at euroen er en meget stabil valuta med en inflationsrate på kun 1,7 % i sine første 20 år.

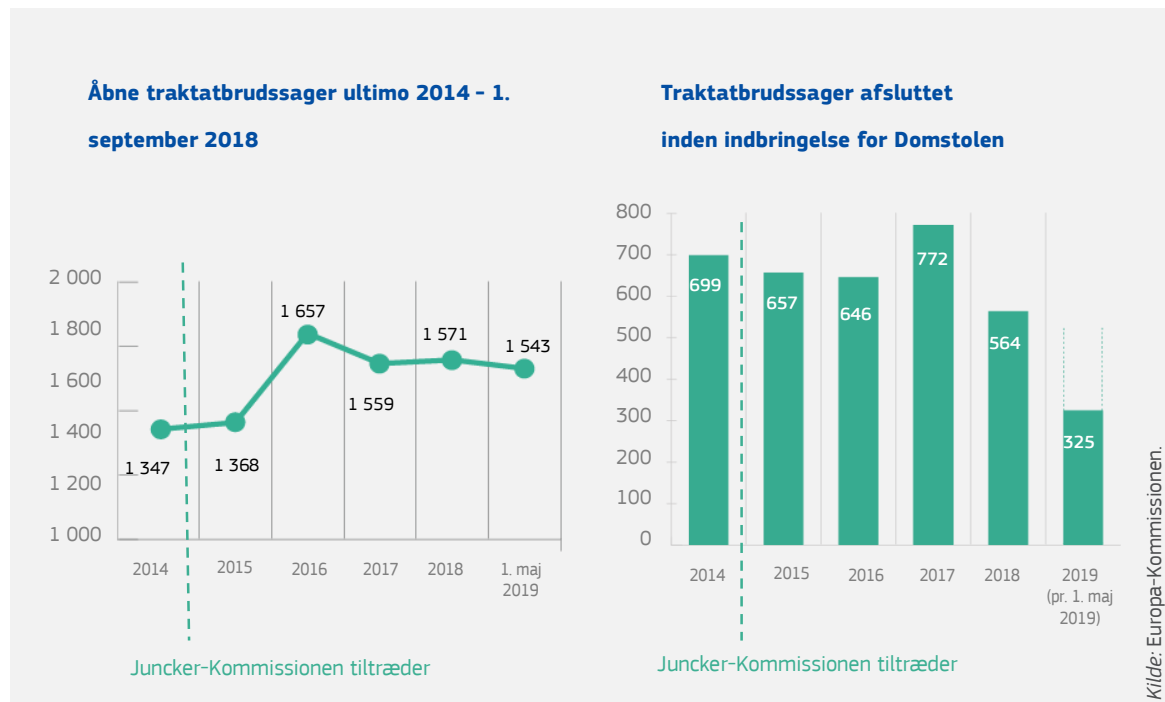
En stærk valuta kræver en sund økonomisk politik og en vedvarende indsats for at gennemføre strukturreformer i medlemsstaterne. Derfor er EU's mekanisme for samordning af de økonomiske politikker — det europæiske semester, der blev oprettet i 2011 — i årenes løb blevet styrket. Den omfatter nu også særlige anbefalinger for euroområdet og et stærkere fokus på sociale prioriteter og investeringsbehov på medlemsstatsniveau. Kommissionen er også begyndt at yde teknisk støtte til strukturreformer i medlemsstaterne, hvilket omfatter mere end 700 reformprojekter i 26 medlemsstater. De omfatter reformprojekter som f.eks. digitalisering af offentlige forvaltninger eller moderne insolvensbehandling. Investering i mennesker er et centralt element i Europas modstandskraft og fremtidige vækst. Derfor har Den Europæiske Socialfond ydet støtte til mere end 15 millioner mennesker til at udvikle de færdigheder, de har brug for på arbejdsmarkedet i dag.

Risiciene i banksektoren er faldet betydeligt. Dette er sket takket være et skærpet tilsyn og det forhold, at de europæiske banker nu har mange flere likvide aktiver, og at bankerne i euroområdet har styrket deres kapitalbuffere med 812 mia. EUR siden 2014. Antallet af misligholdte lån er nu tæt på niveauet fra før krisen. På den baggrund kunne eurotopmødet i december 2018 bane vejen for de næste skridt i bankunionen.

Ved hjælp af en fast håndhævelse af EU's regler gennem værktøjer for det indre marked og konkurrencepolitik har man beskyttet borgere og virksomheder og fremmet vækst og innovation. Kommissionen har navnlig gjort en stærk og effektiv indsats over for overtrædelser af EU-retten og har truffet faste foranstaltninger, når disse ikke kunne løses gennem dialog³. Denne mere strategiske tilgang har skabt større fokus på systemiske problemer, hvor Kommissionens håndhævelsesindsats kan gøre en reel forskel. Der verserer i

³ Kommissionens meddelelse "Bedre resultater gennem bedre anvendelse", C(2016)8600, 13.12.2016.

øjeblikket mere end 1 500 traktatbrudssager fordelt på alle medlemsstater. Kommissionen arbejder hårdt sammen med de nationale myndigheder om at løse disse sager, om muligt inden de skal indbringes for Den Europæiske Unions Domstol. Der er fundet en løsning for 500 traktatbrudssager hvert år siden 2014, dvs. 90 % af det samlede antal. Dette viser værdien af et mere effektivt samspil mellem Kommissionen og de nationale myndigheder, før den ofte tidskrævende domstolsfase nås.

Kommissionen har også nøje overvåget anvendelsen af EU's fælles vedtagne **konkurrenceregler**. Når det har været nødvendigt, har den truffet resolute foranstaltninger mod konkurrencebegrænsende fusioner, karteller, misbrug af dominerende stillinger eller ulovlige statsstøttebeslutninger. Fra 2015 til 2018 beløb de samlede kundebesparelser fra Kommissionens interventioner over for karteller, monopoler og fusioner sig til mellem 48 og 78 mia. EUR. F.eks. pålagde Kommissionen i 2016 og 2017 lastbilkartellet en bøde på 3,8 mia. EUR, og i 2018 pålagde den Gazprom bindende forpligtelser til at sikre fri bevægelighed for gas i Central- og Østeuropa til konkurrencedygtige priser. Håndhævelsen af konkurrencereglerne har også været afgørende for at sikre lige vilkår på EU's digitale markeder. Mellem 2017 og 2019 idømte Kommissionen Google en bøde tre gange for overtrædelser af EU's kartel- og monopolregler for et samlet beløb på 8,25 mia. EUR. Disse overtrædelser gav ikke andre virksomheder mulighed for at konkurrere baseret på merit og for at innovere og fratog dermed de europæiske forbrugere konkurrencefordelene. Endelig har Kommissionens indgreb på statsstøtteområdet ligeledes bidraget til at sikre lige vilkår for alle — også på beskatningsområdet. F.eks. fandt Kommissionen i august 2016, at Apple var blevet tilstået ulovlige skattefordele, hvilket førte til en opkrævning på 14,3 mia. EUR fra Irland. Samtidig godkendte Kommissionen, at fire medlemsstater ydede 1,75 mia. EUR i form af statsstøtte til et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse for at muliggøre innovation inden for mikroelektronik til gavn for hele den europæiske økonomi.

Gennemførelse af EU's strategiske dagsorden 2014-2019

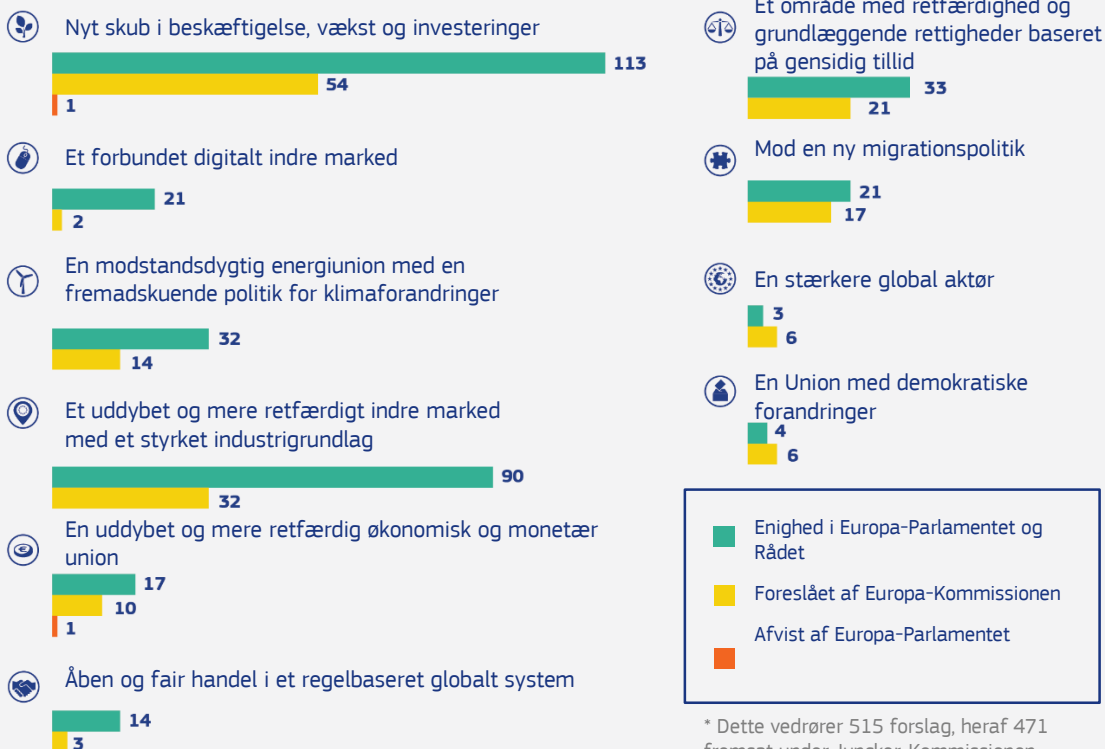
Det er ofte blevet sagt, at Unionen er for splittet eller for langsom med at levere effektive politiske resultater. I denne kritik ignoreres det faktum, at EU ikke er en forbundsstat. Det er et system med forvaltning på flere niveauer, som omfatter 28 demokratier på nationalt niveau, ofte med indflydelsesrige demokratiske lag under sig, og demokratiske processer mellem EU-institutionerne. For at nå frem til et retfærdigt, afbalanceret kompromis kræves der derfor ofte tid, samtidig med at alle skal være villige til at give og tage. EU's beslutningstagen tager naturligvis ofte længere tid end de beslutninger, der træffes på nationalt plan. Selv med dette unikke politiske system og mange andre løbende udfordringer er det dog lykkedes for EU at leve op til de tilsagn, der blev givet i 2014 i Det Europæiske Råds strategiske dagsorden og i Juncker-Kommissionens 10 politiske prioriteter.

Ved sommeren 2018 havde Juncker-Kommissionen fremsat alle de lovforslag, den havde forpligtet sig til ved begyndelsen af sin mandatperiode. Kommissionen har i alt fremsat 471 nye lovgivningsforslag og videreført yderligere 44 forslag, som var fremsat af tidligere Kommissioner. 348 af disse forslag er blevet vedtaget eller godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet under den nuværende mandatperiode. Dette viser, at Unionen i **348 tilfælde var i stand til at opnå enighed om at få Europa bevæget fremad**. Det er bemærkelsesværdigt, at det endelige kompromis i ca. 90 % af tilfældene blev godkendt med enstemmighed i Ministerrådet og således blev støttet af alle 28 medlemsstater. Dette viser en klar tendens. Antallet af tilfælde, hvor der er opnået enstemmighed blandt de 28 medlemsstater, er steget hvert år siden Lissabontraktatens ikrafttræden⁴.

⁴ Jf. analysen af Nicolai von Ondarza, Jahrbuch der europäischen Integration 2018, s. 85 ff. (s. 91).

Gennemførelse af den positive dagsorden

Lovforslag fremsat af Juncker-Kommissionen eller videreført fra tidligere Kommissioner.*

* Dette vedrører 515 forslag, heraf 471 fremsat under Juncker-Kommissionen + 44 videreført fra tidligere Kommissioner

I løbet af de seneste fem år er der gjort betydelige fremskridt på alle politikområder. **20 vigtige resultater** er anført i bilag III, mens **10 vigtige forslag, der er "udestående"**, da de stadig er under behandling i Parlamentet og Rådet, er opført i bilag IV. Ved udformningen af den næste strategiske dagsorden bør man være opmærksom på følgende elementer i den politiske udvikling:

- EU var i stand til at følge hurtigere og mere effektivt op på sin strategiske dagsorden, da Juncker-Kommissionen lige fra starten var indstillet på at sikre bedre regulering. Dette blev understøttet af **kommissionsformand Jean-Claude Junckers princip om at være "stor i store sager og lille i små sager"** — et princip, som senere blev godkendt af EU's ledere i Romerklæringen af 25. marts 2017⁵. Dette gav mulighed for en mere fokuseret lovgivningsmæssig dagsorden. Juncker-Kommissionen **trak 100 lovgivningsforslag tilbage**, som ikke var blevet færdigbehandlet af den tidligere Kommission, i begyndelsen af sin mandatperiode og markerede dermed en ny politisk tilgang. Samlet set fremsatte den **75 % færre lovforslag om året** end den tidligere Kommission. Den ophørte også med at fremsætte nye lovforslag fra sommeren 2018, hvilket gjorde det muligt for Parlamentet, Rådet og Kommissionen at sætte alle deres kræfter ind på at afslutte de igangværende lovgivningsprocedurer. Oprettelsen af posten som førstnæstformand med ansvar for bedre regulering — og udnævnelsen af Frans Timmermans til denne krævende stilling, den stærkere koordinerende rolle hos

⁵ Jf. Romerklæringen: Erklæring fra lederne af 27 medlemsstater og af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, 25.3.2017: "Vi ønsker, at Unionen skal være stor i store sager og lille i små sager."

Kommissionens generalsekretariat, oprettelsen af det uafhængige Udvalg for Forskriftskontrol og arbejdet i taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt"⁶ var vigtige innovationer, som bidrog til at gennemføre og håndhæve kommissionsformand Jean-Claude Junckers princip om "stor i store sager".

- På det digitale indre marked har EU's tiltag været særligt vellykkede i de seneste fem år. Med afskaffelsen af **roaminggebyrer** kan borgere, der rejser til et andet EU-land, nu bruge 12 gange mere mobildata end tidligere. De udsættes ikke længere for uberettiget **positionsbaseret blokering af onlinetjenester**. Desuden er der vedtaget nye **ophavsretsregler**, der passer til den digitale tidsalder, for at sikre et rimeligt vederlag til skabere, stærke rettigheder for brugere og ansvarlige platforme. En række nye regler om portabilitet, der blev vedtaget i april 2018, giver borgerne mulighed for at tage deres tv- eller streamingabonnementer med sig, uanset hvor de rejser i EU. 49 % af abonnenterne har allerede gjort brug af dette i det første år, efter at reglerne blev indført. Af de 30 forslag, som Kommissionen havde fremsat for at fuldføre det digitale indre marked, er 28 blevet vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, mens kun to forslag vedrørende e-databeskyttelse og kompetencecentret og netværket for cybersikkerhed endnu ikke er vedtaget.

Afskaffelse af roaminggebyrer for alle rejsende i EU

UDVIKLING														
2007	2012	2015	2016	2017	2008	2012	2015	2016	2017	2007	2012	2015	2016	2017
			Indenlandsk pris	Indenlandsk pris				Indenlandsk pris	Indenlandsk pris				Indenlandsk pris	Indenlandsk pris
0,49 EUR	0,29 EUR	0,19 EUR	+ op til 0,05 EUR		0,28 EUR	0,09 EUR	0,06 EUR	+ op til 0,02 EUR		6,00 EUR	0,7 EUR	0,2 EUR	+ op til 0,05 EUR	
Mobilopkald (1 minut)					SMS					MB data				

Kilde: Europa-Kommissionen.

- Der er gjort betydelige fremskridt med hensyn til klimaindsatsen, energipolitikken og den cirkulære økonomi. EU spillede en central rolle i forhandlingerne om **Parisaftalen fra 2015** og udløste dens ikrafttræden gennem sin egen ratificering. Europas omstilling til ren energi er nu godt i gang. F.eks. er alle **foranstaltninger vedrørende ren energi til alle** blevet godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet. Dette vil fremme overgangen til vedvarende energikilder, øge energieffektiviteten og skabe et bedre forbundet europæisk energimarked. EU vil som led i sine forpligtelser i henhold til Parisaftalen reducere drivhusgasemissionerne med mindst 40 % inden

⁶ Se rapport om taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt", 10.7.2018 og Kommissionens meddelelse om "Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet: Styrkelse af deres rolle i EU's politiske beslutningsproces", COM (2018) 703 final af 23.10.2018.

2030. EU's initiativer, herunder vores plaststrategi og forbuddet mod engangsplast, gør Europa til en global leder i overgangen til en mere cirkulær økonomi. Bestræbelserne på at diversificere energiimporten og styrke EU's fælles energimarked begynder at bære frugt. Ved mandatperiodens begyndelse var seks medlemsstater (Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Finland og Sverige) fuldstændig afhængige af en enkelt leverandør af gas. I dag er det kun Finland, som stadig er i denne situation, men gas tegner sig kun for en begrænset del af landets samlede energimix. Denne indsats vil gøre os mindre afhængige af energiimport, sætte skub i energiomstillingen og hjælpe os med at nå vores klimamål.

- Inden for tilsyneladende kontroversielle politikområder har EU været i stand til at gøre bemærkelsesværdige fremskridt i løbet af de seneste fem år. På det **socialpolitiske** område har EU truffet samlede og beslutsomme foranstaltninger for at sikre, at vores arbejdsmarkeder og velfærdsinstitutioner er fremtidssikrede og fuldt ud understøtter vores sociale markedøkonomi. Af de 25 forslag, Kommissionen har fremsat — fra **reformen af direktivet om udstationering af arbejdstagere** og **Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed til den europæiske lov om tilgængelighed, balance mellem arbejde og privatliv, bedre arbejdsvilkår og adgang til social beskyttelse** — er der opnået enighed om 24 forslag. Kun forslaget om reformen af koordineringen af de sociale sikringsordninger mangler at blive færdigbehandlet. Den **europæiske søjle for sociale rettigheder**, som blev proklameret i fællesskab af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i Göteborg den 17. november 2017⁷, er en rettesnor for fornyet konvergens i retning af bedre arbejds- og levevilkår på hele kontinentet. Der er også gjort fremskridt på **beskatningsområdet**. Ud af Kommissionens 21 forslag er der opnået enighed om 14, herunder forslagene om gennemsigtighed på skatteområdet, bekæmpelse af skatteundgåelse og moms. Andre vigtige forslag såsom det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag eller den digitale skat er endnu ikke færdigbehandlet.
- 57 af de forslag, der fortsat er under behandling, vedrører den **næste flerårige finansielle ramme** (2021-2027) og udgiftsprogrammerne for forskellige politikområder. Kommissionen fremsatte alle disse forslag i maj og juni 2018. Selv om der er indgået delvise aftaler mellem Europa-Parlamentet og Rådet om 11 af disse forslag, er ingen af dem færdigbehandlet, da der skal opnås enighed om den overordnede ramme, før sektorprogrammerne kan færdiggøres. Det Europæiske Råd konkluderede på sit møde i december 2018, at der skulle indgås en aftale i efteråret 2019.
- Investering i mennesker er en prioritet i den nuværende strategiske dagsorden. **Programmet Erasmus+** og dets forgængere har allerede givet 10 millioner mennesker mulighed for at studere, uddanne sig eller udføre frivilligt arbejde i udlandet. **Det europæiske solidaritetskorp**, der blev lanceret for lidt over to år siden, har vist, hvor engagerede og samfundsbevidste unge i Europa kan være — over 120 000 personer har registreret deres interesse, og ca. 14 000 har allerede indledt frivilligt arbejde. Dette tal forventes at nå op på 23 000 ved udgangen af 2019.
- EU's jordobservations- og lokaliserings-tjenester **Copernicus og Galileo**

⁷ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for socialt og økonomisk retfærdigt samfund, s. 10.

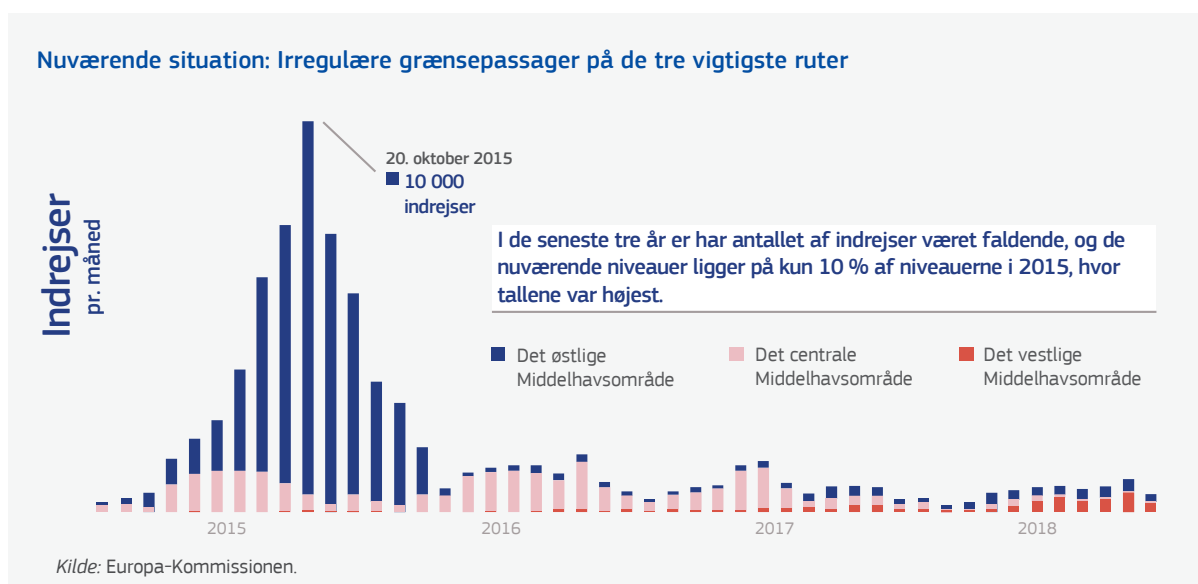
er nu operationelle og forventes at skabe mærkbare fordele for det indre marked. De bidrager til økonomisk vækst og støtter tiltagene inden for f.eks. klimaforandringer, landbrug, have, transport, digitalisering, grænseovervågning, sikkerhed og forsvar. Med rumprogrammet Galileo deltager Europa fortsat i rumkapløbet og viser den europæiske suverænitets sande værdi. **Ingen medlemsstat kunne alene have sat 26 satellitter i kredsløb til gavn for de over 700 millioner nuværende brugere i hele verden.**

- Der er gjort betydelige fremskridt med kapitalmarkedsunionen. Ud af de 13 forslag, som Kommissionen har fremsat, er kun 2 om crowdfunding og virkningerne for tredjepart af overdragelsen af fordringer endnu ikke færdigbehandlet. Med den nye **prospektforordning** vil virksomheder og navnlig små og mellemstore virksomheder få lettere ved at rejse finansiering på kapitalmarkederne. Det **paneuropæiske personlige pensionsprodukt** og **foranstaltningerne til at forbedre EU's marked for grænseoverskridende investeringer** giver borgerne nye opsparings- og investeringsmuligheder og bidrager til uddybende og mere likvide markeder.
- Siden november 2014 har EU indgået og startet gennemførelsen af **nye, afbalancerede handelsaftaler**, hvoraf navnlig den økonomiske partnerskabsaftale med Japan — EU's største bilaterale handelsaftale nogensinde — og den samlede økonomi- og handelsaftale mellem EU og Canada skiller sig ud. Handelsaftalerne med 13 andre lande er også trådt i kraft. I samme periode færdiggjorde EU handelsaftaler med de øst- og vestafrikanske fællesskaber, Singapore, Vietnam og Mexico; det indledte nye forhandlinger med Australien, Chile, Mexico, New Zealand og Tunesien og forhandler fortsat med Mercosur, Indonesien såvel som med Kina⁸ om en omfattende investeringsaftale. Den større gennemsigtighed i forhandlingerne, som Juncker-Kommissionen har indført, har vist sig at være væsentlig for deres succes.
- For at sikre lige vilkår for alle i den globale handel er de **handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter** blevet moderniseret. De giver nu EU mulighed for at reagere mere effektivt på illoyal handelspraksis. Den nye **samarbejds mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer** bidrager til at identificere tilfælde, hvor udenlandske investeringer truer vores sikkerhed. Kun 3 ud af 17 forslag om handel mangler endnu at blive vedtaget (beskyttelse mod ekstraterritorial lovgivning, kontrol med eksport af produkter med dobbelt anvendelse og internationale offentlige indkøb).
- For at beskytte borgernes grundlæggende ret til privatlivets fred har EU fastsat globale standarder med den **generelle forordning om databeskyttelse**. For at forbedre europæernes sikkerhed online og i den virkelige verden samarbejder EU-landene nu om bekæmpelse af **svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter**. Med **forordningen om cybersikkerhed** er der indført europæiske certifikater for forbundne produkter og tjenester. **Nye regler om bekæmpelse af terrorisme, passagerlister ved flyrejser, ingredienser til fremstilling af bomber og om skydevåben** er med til at forebygge terrorhandlinger og kriminelle handlinger. Den nye **Europæiske Anklagemyndighed**, som er ved at

⁸ Fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik "Forbindelserne mellem EU og Kina i et strategisk perspektiv", JOIN (2019) 5 final af 12.3.2019.

blive oprettet sammen med 22 medlemsstater, vil undersøge straffesager, der involverer EU-midler eller grænseoverskridende momssvig.

- EU's indsats har givet **håndgribelige resultater på migrationsområdet**, navnlig under presset fra krisen i 2015, dog ikke uden uoverensstemmelser. Via partnerskabsrammen er der opnået øget samarbejde med oprindelses- og transitlande, hvilket har hjulpet EU med at sikre nye tilbagetagelsesaftaler og hjælper tredjelandene med at håndtere de grundlæggende årsager til migration. Som led i **erklæringen fra EU og Tyrkiet** og finansieringsrammen på 6 mia. EUR til **EU's facilitet for flygtninge i Tyrkiet** modtager Tyrkiet støtte til at tage imod næsten fire millioner flygtninge. EU's engagement med Tyrkiet har også bidraget til at nedbringe antallet af irregulære og usikre grænsepassager ind i EU og mindske antallet af omkomne på havet. I dag **er antallet af irregulære indrejser nået tilbage til niveauet fra før krisen**. Antallet af indrejser i det centrale Middelhavsområde er faldet med 80 % i forhold til 2016 og med 90 % i det østlige Middelhavsområde i forhold til 2015, hvor tallene var højest. EU-operationer har været med til at redde 730 000 mennesker siden 2015. Takket være **EU's genbosættelsesprogrammer** har mere end 50 000 af de mest sårbare mennesker i Mellemøsten og i Nordafrika og Afrika syd for Sahara fået et tilflugtssted i EU siden 2015. Under EU's nødforordningsmekanisme, som blev oprettet af Rådet i 2015, blev næsten 35 000 asylansøgere — alle dem, der kunne komme i betragtning — omfordelt fra Italien og Grækenland til andre EU-medlemsstater. **EU's trustfond for Afrika** — som råder over 4,2 mia. EUR — medvirker til at håndtere de grundlæggende årsager til tvangsfordrivelse og irregulær migration og bidrager til en bedre migrationsstyring.

- Gennem oprettelsen af den **europæiske grænse- og kystvagt** og udvidelsen af dens kapacitet til 5 000 vagter senest i 2021 og 10 000 senest i 2027 har alle medlemsstater påtaget sig et yderligere fælles ansvar for beskyttelsen af EU's ydre grænser. Desuden er EU's ydre grænser blevet styrket gennem indførelsen af et **ind- og udrejsesystem** og et **europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse**.
- Med **RescEU-programmet** har EU oprettet en supplerende reserve af aktiver, herunder brandslukningsfly og -helikoptere, for at hjælpe medlemsstaterne, når de har

behov for det. Programmet øger også drastisk den finansielle støtte (til f.eks. tilpasning, reparation og driftsomkostninger) til aktiver, der er registreret i den europæiske civilbeskyttelsespulje, og bidrager til at udveksle oplysninger og viden om katastroforebyggelse på tværs af grænserne. Det forbedrer også koordineringen med Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som har hjulpet personer i katastroferamte regioner med over 2 mia. EUR siden november 2014.

- Trods omfanget af udfordringerne i forbindelse med migration og sikkerhed er **Schengenområdet** med fri bevægelighed for personer blevet bevaret. I dag opretholder flere medlemsstater dog stadig midlertidig intern kontrol ved de indre grænser, hvilket sætter spørgsmålstegn ved, om Schengenområdet på lang sigt fungerer efter hensigten, og om dets fordele for Europas borgere og økonomi. I **Kommissionens "Tilbage til Schengen"-køreplan**⁹ fra marts 2016 kræves der fortsat en yderligere indsats fra medlemsstaternes side for at styrke den gensidige tillid og vende tilbage til en situation med åbne indre grænser i hele EU.
- EU er blevet en stærkere global aktør. Det har navnlig styrket sit partnerskab med Afrika gennem **alliancen mellem Afrika og Europa med fokus på bæredygtige investeringer og jobs** fra 2018. Ved at mobilisere 44 mia. EUR i investeringer frem til 2020 leverer EU's **plan for eksterne investeringer** konkrete resultater i Afrika og naboskabslandene til støtte for reformer, investeringer i infrastruktur og finansiering til små og mellemstore virksomheder. EU har også fornyet sine bestræbelser på at skabe stabilitet i naboskabslandene. Gennem sin faste og troværdige udvidelsespolitik eksporterer EU stabilitet og fremmer den politiske, økonomiske og sociale omstilling i **landene på Vestbalkan**. EU har sat nyt skub i denne dagsorden med strategien for landene på Vestbalkan for 2018.
- Ansporet af kommissionsformand Jean-Claude Juncker, som i sit politiske program har prioriteret det forsvarspolitiske område, har EU siden 2014 gjort hidtil usete fremskridt på sikkerheds- og forsvarsområdet. Det **permanente strukturerede samarbejde** med deltagelse af 25 medlemsstater for at uddybe forsvarssamarbejdet inden for Unionens rammer vil fungere som drivkraft for yderligere fremskridt. **Den Europæiske Forsvarsfond**, som der for nylig er blevet opnået enighed om, og de programmer, der gik forud herfor, fremmer en stærk, innovativ og effektiv forsvarsindustri og øger EU's autonomi.

⁹ Kommissionens meddelelse "Tilbage til Schengen — En køreplan", COM (2016) 120 final af 4.3.2016.

Overlapper inden for de europæiske forsvarsudgifter

Overlapper af system, der er i

brug

Antallet af typer af våbensystemer*

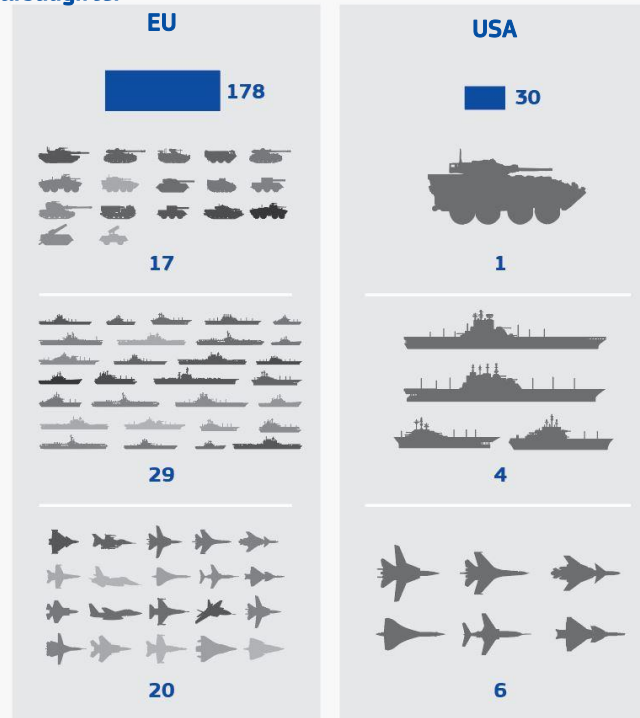
Eksempler:

Tunge kampvogne

Destroyere/fregatter

Kampfly

*For udvalgte kategorier af våbensystemer

Kilde: ESource: Det Internationale Fredsforskningsinstitut i Stockholm (2016-data), Det Internationale Institut for Strategiske Studier (Military Balance 2017), Det Europæiske Center for Politisk Strategi, Munich Security Report 2017.

- Som led i bestræbelserne på at gøre EU's politiske beslutningstagning mere gennemsigtig og ansvarlig blev **det europæiske borgerinitiativ** ændret for at gøre det mere brugervenligt. Selve processen er blevet forenklet, og initiativtagerne kan få praktisk støtte via en samarbejdsplatform. Dette har bidraget til, at der er registreret 14 % flere initiativer, og at der under denne Kommission har været 80 % færre initiativer, som ikke er blevet registreret, sammenlignet med den tidligere Kommission¹⁰.
- I løbet af denne mandatperiode blev ingen forslag fra Kommissionen forkastet af Rådet, mens **to forslag formelt blev forkastet af Europa-Parlamentet**. Den første forkastelse vedrørte nye regler for genetisk modificerede organismer (GMO'er), som ville have gjort det muligt for de enkelte medlemsstater at forbyde GMO-fødevarer og -foder på deres område. Det andet forslag tog sigte på at omfordele midler (f.eks. fra regionaludviklings-, landbrugs- eller fiskerifonde) for at øge EU's støtte til strukturelle økonomiske reformer. I visse andre tilfælde er arbejdet reelt ophørt, selv om der ikke har været nogen formel forkastelse. Som eksempler kan nævnes en foreslået reform med henblik på at skabe større gennemsigtighed og ansvarlighed over for de nationale udvalg bestående af nationale repræsentanter, der fører tilsyn med Kommissionens gennemførelsesbeføjelser (kendt som "komitologi" — reelt blokeret i Rådet) og det foreslåede europæiske e-tjenesteydelseskort (som det relevante udvalg i Europa-Parlamentet modsatte sig, men som Parlamentet aldrig har stemt om).

¹⁰ Under denne Kommission blev 33 initiativer registreret i forhold til 29 under den tidligere Kommission, mens kun 4 initiativer ikke blev registreret under denne Kommission, sammenlignet med 20 under den tidligere Kommission.

Fortsat strategisk fokus i svære situationer og krisetider

I løbet af de seneste fem år har EU ud over at gennemføre sin strategiske dagsorden måttet håndtere flere kriser. Dette har krævet **nye former for styring og forvaltning på EU-plan**. Kommissionen foregreb dette behov ved grundlæggende at ændre sin egen struktur i november 2014 og ved at fokusere strategisk på færre prioriteter og færre lovgivningsforslag. Ved at give næstformændene til opgave at lede projektgrupper på specifikke politikområder i forbindelse med de 10 politiske prioriteter og ved at oprette særlige tjenestegrene og taskforcer i Kommissionen til at håndtere nye udfordringer gjorde kommissionsformand Jean-Claude Juncker det muligt for Kommissionen at gennemføre EU's strategiske dagsorden på en effektiv og forståelig måde. Han gjorde dette ved at nedbryde barrierer mellem politikområder og fremme et bredere og mere samlet politisk perspektiv.

Forhindring af "Grexit": Juncker-Kommissionen måtte i de første måneder af sit mandat tage hånd om en fornyet krise, da det ikke lykkedes Grækenland at afslutte sit andet program, og der var i flere uger en reel risiko for et "Grexit". Kommissionsformand Jean-Claude Juncker, hans næstformand med ansvar for euroen og den sociale dialog og hans kommissær for økonomiske og finanspolitiske anliggender førte i hele første halvdel af 2015 fortsatte forhandlinger med den nye græske regering, euromedlemsstaterne, den europæiske stabilitetsmekanisme, Den Europæiske Centralbank og Den Internationale Valutafond om at træffe forberedelser til et nyt stabilitetsstøtteprogram. Dette blev vedtaget på eurotopmødet den 12.-13. juli 2015. For første gang forelagde Kommissionen programmet til en forudgående vurdering af de sociale konsekvenser. Kommissionen udarbejdede også en plan om at hjælpe Grækenland med at stabilisere sin økonomi og udnytte EU-midlerne bedst muligt til at fremme beskæftigelse, vækst og investeringer. EU mobiliserede op til 35 mia. EUR til Grækenland under forskellige finansieringsprogrammer for perioden 2014-2020, hvilket medførte en anslået stigning i Grækenlands BNP på 2 %. Kommissionen ydede og koordinerede gennem sin nye Strukturreformtjeneste, der blev oprettet i 2015, en omfattende teknisk bistand for at hjælpe Grækenland med at opbygge den nødvendige administrative støtte til sine reformer. I juli 2015 bidrog Kommissionen på et kritisk tidspunkt med et kortfristet lån til at mobilisere 7 mia. EUR til mellemfinansiering under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og forhindrede i praksis Grækenland i ved et uheld at ryge ud af euroområdet. I august 2018 klarede Grækenland sig på vellykket vis igennem det treårige stabilitetsstøtteprogram, hvorunder der var blevet ydet i alt 61,9 mia. EUR i form af lån baseret på gennemførelsen af et omfattende og hidtil uset reformprogram. Nu skal dette reformtempo bevares. Den indsats, som det græske folk har gjort, Kommissionens støtte og solidariteten i de andre 18 euromedlemsstater har imidlertid én gang for alle sat en stopper for alle "Grexit"-spekulationer.

Migration: I 2015 indtraf den mest alvorlige flygtningekrise siden anden verdenskrig med umiddelbare og vidtrækkende konsekvenser for Den Europæiske Union. Som reaktion på denne udfordring udnævnte kommissionsformand Jean-Claude Juncker for første gang en kommissær for migration. Han gav også sin førstnæstformand til opgave at koordinere alt det nødvendige arbejde i såvel de interne som de eksterne dimensioner af krisen i et samarbejde med alle kommissærer og generaldirektører. Under tæt samarbejde med kommissionsformand Jean-Claude Juncker var dette med til at fremme en sammenhængende opfyldelse af erklæringen fra EU og Tyrkiet og forberedelserne af de dermed forbundne topmøder mellem EU og Tyrkiet. Siden den europæiske dagsorden for migration fra 2015 har EU taget afgørende skridt på tre centrale områder: samarbejde med partnere uden for EU, beskyttelse af vores ydre grænser og samarbejde med partnere inden for Unionen. EU har styrket sin operationelle kapacitet til at støtte medlemsstaterne i migrationsstyringen. Dette

omfattede en styrkelse af agenturerne og en hurtig og effektiv operationel og finansiel støtte til de medlemsstater, der er under pres — navnlig til Grækenland og Italien.

Handelsspændinger: I en verden præget af stigende handelsspændinger har Juncker-Kommissionen siden 2017 taget en række skridt for at styrke legitimiteten og inklusiviteten i forhandlings- og vedtagelsesprocesserne i handelspolitikken. Alle forhandlingstekster — herunder henstillinger om nye forhandlingstilladelser, udkast til forhandlingsdirektiver, forhandlingsforslag, rapporter fra forhandlingsrunder og resultaterne af igangværende forhandlinger — offentliggøres. Kommissionen har oprettet en rådgivende gruppe om handelsaftaler for at gøre det muligt for den at indgå i dialog med civilsamfundet og få lettere ved at indhente forskellige synspunkter og erfaringer fra en bred og afbalanceret gruppe af aktører lige fra fagforeninger, arbejdsgiverorganisationer, forbrugergrupper til andre NGO'er. Kommissionen har også indført en ny tilgang til sine bilaterale handels- og investeringsaftaler. Forhandlinger om handelsaftaler omfatter områder, hvor EU har enekompetence, mens forhandlinger om aftaler om investeringsbeskyttelse både omfatter områder, hvor EU har enekompetence, og områder, hvor EU deler kompetence med medlemsstaterne. Den økonomiske partnerskabsaftale med Japan var den første aftale, hvor denne nye tilgang blev fulgt på vellykket vis.

Den 25. juli 2018 blev kommissionsformand Jean-Claude Juncker og præsident Donald Trump enige om at indlede en ny fase med et nært venskab og stærke handelsforbindelser mellem USA og EU. De blev enige om en fælles erklæring fra EU og USA, der forhindrer en optrapning af handelsspændingerne og fastlægger en positiv transatlantisk handelsdagsorden. De besluttede straks at nedsætte en højtstående arbejdsgruppe bestående af deres nærmeste rådgivere med henblik på at videreføre denne fælles dagsorden. I Kommissionen støttes denne gruppes arbejde af alle Kommissionens tjenestegrene og koordineres af Generalsekretariatet. Som et direkte resultat heraf er der indtil videre ikke blevet indført ny told, og EU og USA arbejder på at fjerne al eksisterende told på industrivarer og forbedre samarbejdet. I april 2019 gav Rådet Kommissionen mandat til at forhandle om en aftale om told på industrivarer og en aftale om overensstemmelsesvurdering med USA og derved gennemføre Juncker-Trump-erklæringen.

Sikkerhed: I kølvandet på de forfærdelige terrorangreb i Paris i 2015 vedtog Kommissionen den europæiske dagsorden om sikkerhed som rettesnor for EU's reaktion på det komplekse og hurtigt skiftende sikkerhedsmiljø. Kommissionsformand Jean-Claude Juncker sørgede for en sammenhængende, effektiv og tværgående tilgang ved at udnævne en kommissær for sikkerhedsunionen med beføjelse til at koordinere arbejdet vedrørende sikkerhed på alle politikområder med støtte fra en særlig taskforce bestående af eksperter fra alle relevante tjenestegrene i Kommissionen. De forskellige foranstaltninger, der er blevet vedtaget, har til formål at håndtere de grænseoverskridende udfordringer i forbindelse med terrorisme og organiseret kriminalitet ved at forbedre udvekslingen af oplysninger, styrke cybersikkerheden og det operationelle samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder og med EU-agenturerne. De nye foranstaltninger har også givet de nationale retshåndhævende myndigheder de nødvendige redskaber til effektivt at bekæmpe terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og cyberkriminalitet og har styrket EU's modstandsdygtighed over for disse trusler.

Brexit: I januar 2013 meddelte premierminister David Cameron sin hensigt om at afholde en folkeafstemning (ja/nej) om Det Forenede Kongeriges medlemskab af Den Europæiske Union. Efter Det Forenede Kongeriges anmodning om en "ny ordning", der blev indgivet i november 2015, oprettede kommissionsformand Jean-Claude Juncker en taskforce under

Kommissionen under ledelse af Jonathan Faull, en erfaren generaldirektør, om "strategiske spørgsmål vedrørende folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige". Dette team forberedte på EU's vegne nye ordninger for Det Forenede Kongeriges medlemskab. I februar 2016 førte dette som reaktion på Det Forenede Kongeriges betænkeligheder til en række nye ordninger, som omfattede en retligt bindende afgørelse truffet af EU's stats- og regeringschefer, forsamlet i Det Europæiske Råd¹¹. Alle 27 EU-medlemsstaterne støttede enstemmigt disse nye ordninger, og det samme gjorde Det Forenede Kongerige. På trods af disse bestræbelser stemte 51,9 % den 23. juni 2016 for at forlade EU mod 48,1 % stemmer for at forblive medlem af EU.

Efter folkeafstemningen oprettede kommissionsformand Jean-Claude Juncker straks en særlig "Artikel 50-taskforce" under Kommissionen, der skulle forberede de forventede forhandlinger med Det Forenede Kongerige om dets udtræden af Den Europæiske Union. Han udpegede Michel Barnier, forhenværende næstformand i Kommissionen og forhenværende fransk udenrigsminister, som chef for denne taskforce og som chefforhandler. Rådet udnævnte hurtigt Kommissionen som EU's forhandler. Forhandlingerne blev dog først indledt i juni 2017, da Det Forenede Kongerige først i marts 2017 i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union meddelte sin hensigt om at forlade Unionen. Dette blev hurtigt efterfulgt af et parlamentsvalg. Der blev derefter ført forhandlinger om en aftale, der skulle sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden, og samtidig blev der udarbejdet en politisk erklæring, der fastsætter elementerne for et ambitiøst, bredt, dybtgående og fleksibelt partnerskab. Kommissionen sikrede, at alle forhandlingerne blev ført i fuld åbenhed og i tæt samarbejde med EU-27-medlemsstaterne og Europa-Parlamentet. Både udtrædelsesaftalen og den politiske erklæring om de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige fik enstemmig tilslutning fra alle 27 EU-medlemsstater samt fra Det Forenede Kongeriges regering. Sideløbende med forhandlingerne forberedte Kommissionen fra december 2017 sig også på et scenarie uden en aftale. Der blev oprettet en særlig "Brexitforberedelsesgruppe" i Generalsekretariatet, og den udarbejdede mere end 90 meddelelser til interessenter og 19 lovgivningsforslag for at sikre, at EU-27 var velforberedt på Det Forenede Kongeriges uønskede, men mulige udtræden af Unionen uden en aftale.

Alt i alt brugte Kommissionen 4 måneder på at forhandle nye ordninger med premierminister David Cameron og 18 måneder på at forhandle udtrædelsesaftalen og den politiske erklæring med premierminister Theresa May. Oprettelsen af specialiserede hold i Kommissionen med henblik på at behandle spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige sikrede, at disse forhandlinger ikke afledte opmærksomheden fra arbejdet med EU's positive dagsorden. Dette gjorde det muligt for Kommissionen at fokusere fuldt ud på at gennemføre EU's strategiske dagsorden uden påvirkning fra den ustabilitet, der var forbundet med Brexit-forhandlingerne. Det Europæiske Råd støttede fuldt ud denne fremgangsmåde. I punkt 27 i retningslinjerne for Brexit-forhandlingerne, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd (artikel 50) den 29. april 2017, er anført følgende: "Det Europæiske Råd er fortsat fast besluttet på ambitiøst at fremme de prioriteter, som Unionen har fastsat for sig selv. Forhandlingerne med Det Forenede Kongerige vil blive holdt adskilt fra igangværende unionsarbejde og må ikke gribe forstyrrende ind i arbejdets gang."

I.2 Europas udfordringer i en global sammenhæng

¹¹ "En ny ordning for Det Forenede Kongerige i Den Europæiske Union" (EUT C 69I af 23.2.2016, s. 1). Det Europæiske Råd nåede i februar 2016 til enighed om, at bestemmelserne i den nye ordning vil ophøre med at eksistere, hvis resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige blev, at det forlader Den Europæiske Union.

Vi lever i en overgangstid. Globalt bevæger vi os i retning af et multipolært system, som skal tilgodese forskellige interesser og forhåbninger. Økonomisk set vil vi opleve et større pres på de stadig mere begrænsede ressourcer og eksponentielt stigende international konkurrence. Dette er kombineret med de legitime forhåbninger, som alle har, om at få del i fremtidens velstand. Teknologisk set bevæger vi os i retning af et paradigmeskift, hvor menneskers kunnen i stigende grad forøges af maskiner.

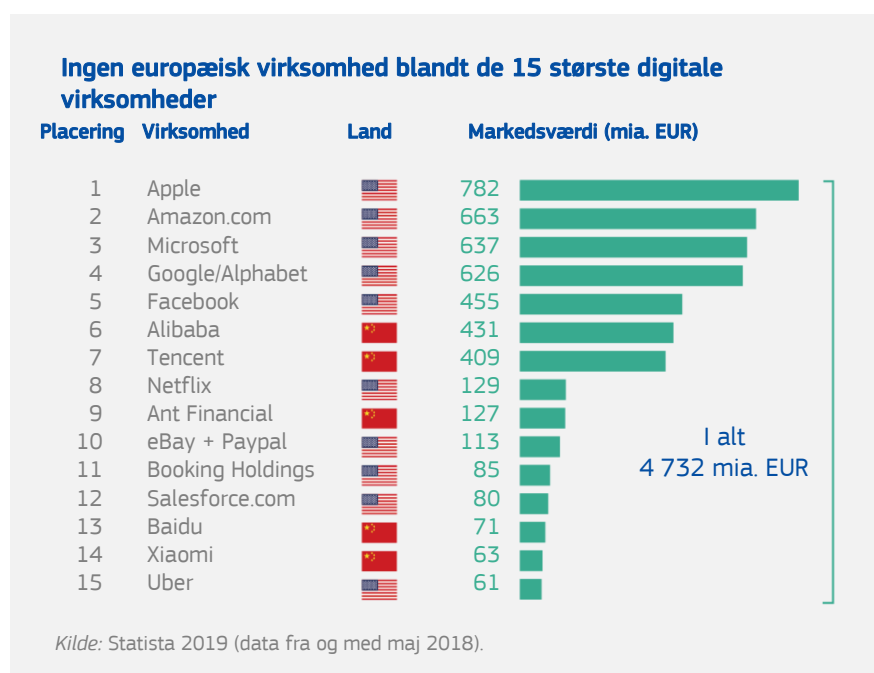
Ændringer inden for økonomi, arbejdsmarked, klima og geopolitiske forhold er allerede i gang med at forme vores Union og vil være vigtige drivkræfter for vores fremtid. Det skal lederne være opmærksomme på, når de på baggrund af resultatet af valget til Europa-Parlamentet træffer afgørelse om vores ambitionsniveau og vores prioriteter for de næste fem år og videre frem.

Af de mange udfordringer, der vil påvirke Europa på mellemlang og lang sigt, skiller fire sig ud. Hvordan vi forudser og forbereder os på dem, vil afgøre, om vi er i stand til at vende disse udfordringer til muligheder.

Digitalisering

Digitalisering og nye teknologier vil revolutionere den måde, vi lever og arbejder på. Nye muligheder vil opstå, navnlig inden for sundhed, mobilitet, industri og videnskab. De rummer et stort potentiale for Europas fremtidige konkurrenceevne og vækst. Samtidig indebærer digitalisering også risici, navnlig for at forskellene med hensyn til digitale færdigheder samt de sociale og regionale forskelle i Europa bliver større.

Væksten i data overstiger væksten i databehandlingskapacitet, hvilket betyder, at kunstig intelligens bliver stadig vigtigere som middel til at fortolke og udnytte datastrømmene. Europa befinder sig i en global konkurrence om at kontrollere både teknologi og data. Teknologisk avancerede virksomheder, navnlig fra USA og Kina, er hurtigt blevet de største virksomheder i verden og er i færd med at skabe nye globale værdikæder. Deres produkter og tjenester er ved at omdefinere den måde, europæerne lever, arbejder og forbruger på.

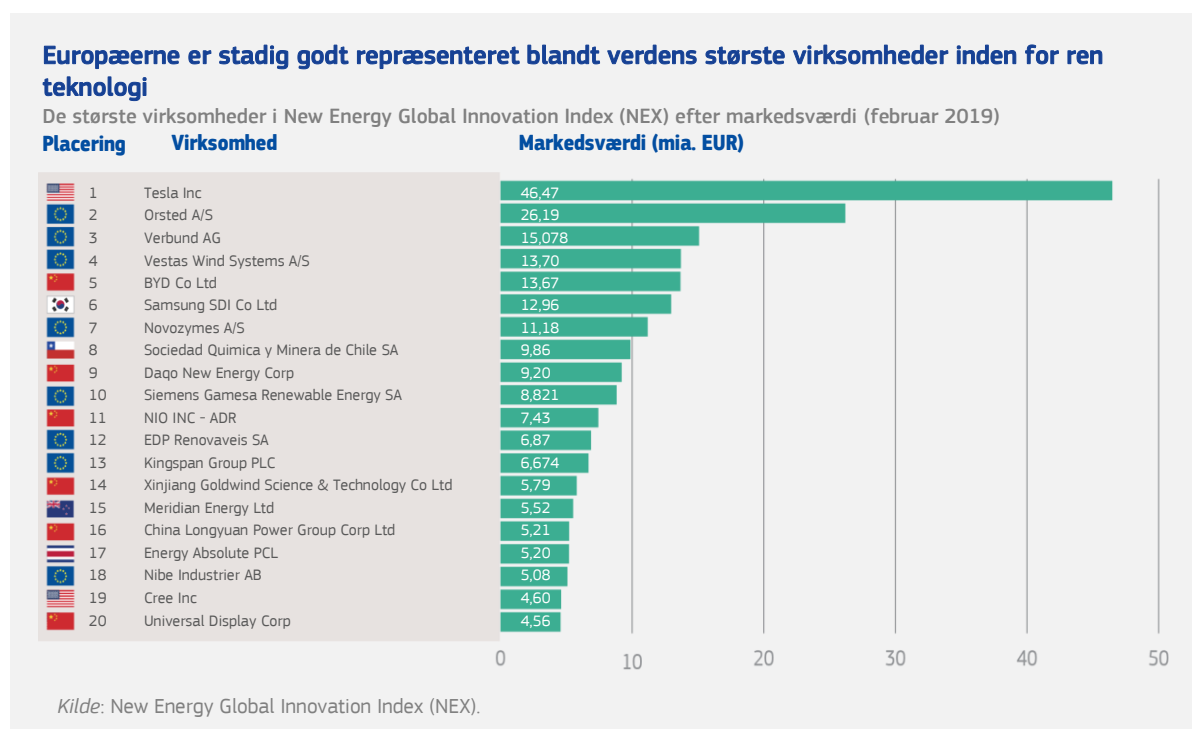

Europa har ingen mangel på innovative digitale forretningsideer, men kun få af vores innovative europæiske virksomheder opskalerer og udvider i Europa eller former disse globale markeder. Ambitionsniveauet hos andre store aktører, som ofte nyder godt af statsstøtte, lavere standarder eller lavere beskatning, udgør en risiko for Europas indflydelse på den globale teknologiske udvikling. Disse aktører udfordrer også vores værdier, etiske principper og interesser inden for spørgsmål som dataøkonomi, -sikkerhed og -beskyttelse og underminerer sikkerheden i den digitale forsyningskæde.

Klimaændringer og miljø

Virkningerne af **klimaændringerne** bliver mere og mere synlige og udsætter den globale velstand, opretholdelsen af levestandarder og sikkerheden for voksende risici. Kravene om handling fra Europa og resten af verden bliver stadig mere højlydte dag for dag, idet konsekvenserne af klimaændringerne og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe dem, i stigende grad mærkes af alle i deres dagligdag. Dette kræver beslutsomme, men retfærdige og afbalancerede politiske foranstaltninger.

For at leve op til ambitionerne i Parisaftalen er det nødvendigt at fremskynde den globale overgang til ren energi markant. Det vil kræve store investeringer, og den finansielle sektor må gøre sit. Men der er ingen større gevinst end en ren planet, mindre afhængighed af energiimport, bæredygtig økonomisk vækst og øget anvendelse af ren energi og energieffektive løsninger. Europæiske virksomheder er blandt verdens førende hvad angår ren teknologi. Det betyder, at klimaændringerne ikke kun er en udfordring, men også en forretningsmulighed, hvis de håndteres på den rigtige måde.

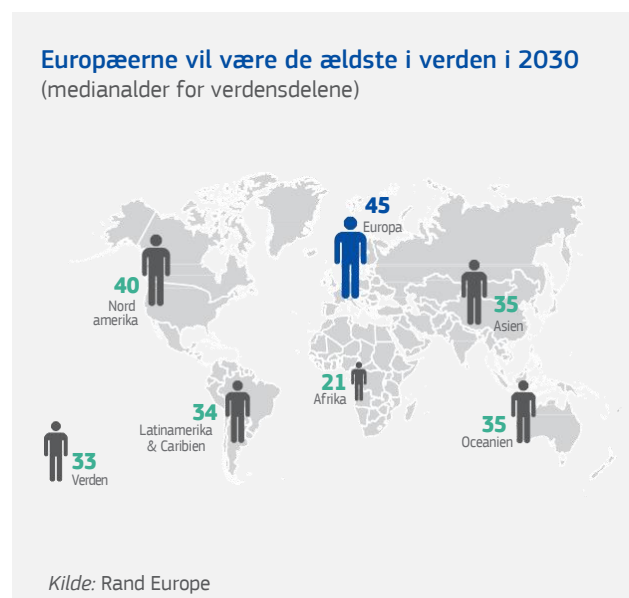

Klimaændringerne skaber også udfordringer og risici for den sociale lighed, som skal håndteres for at sikre en retfærdig omstilling for arbejdstagere og borgere, navnlig i kul- og kulstofintensive regioner. Omstillingen vil få globale økonomiske, sociale og geopolitiske konsekvenser for partnerskaber og EU's udenrigspolitik.

Ud over klimaændringer og energi fører udtømningen af naturressourcerne ud over, hvad jordkloden kan klare, til miljøforringelser, der truer vores evne til at opfylde de kommende generationers behov. Dette overforbrug af naturressourcer truer også vores økonomi, som er afhængig af import af råstoffer. For at tackle de klima- og miljømæssige udfordringer er vi også nødt til at gå over til en cirkulær økonomi, beskytte økosystemerne og biodiversiteten, gøre vores fødevarer system bæredygtigt og begrænse skovrydning.

Demografi og samfund

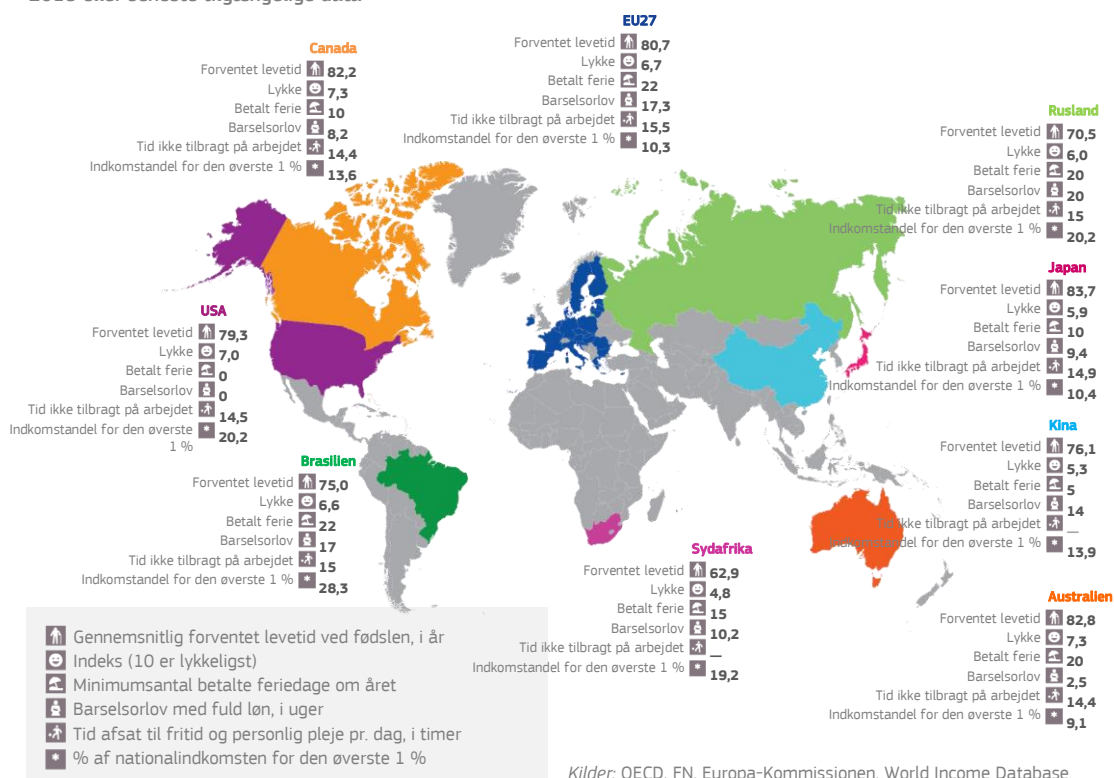
Virkningerne af de demografiske ændringer vil være den grundlæggende årsag til nogle af de mest forudsigelige udfordringer, som Unionen og dens medlemsstater vil stå over for på mellemlang sigt. Takket være den høje livskvalitet og generelle trivsel fortsætter europæernes forventede levealder med at stige. I 2030 vil Europa være det første kontinent med en medianalder på ca. 45 år. En længere forventet levetid er som sådan en meget positiv udvikling, men det lægger også pres på sundhedssystemer og velfærdssystemer, rejser hidtil usete problemer med hensyn til retfærdighed mellem generationerne og vil få en varig indvirkning på vores samfund som helhed.

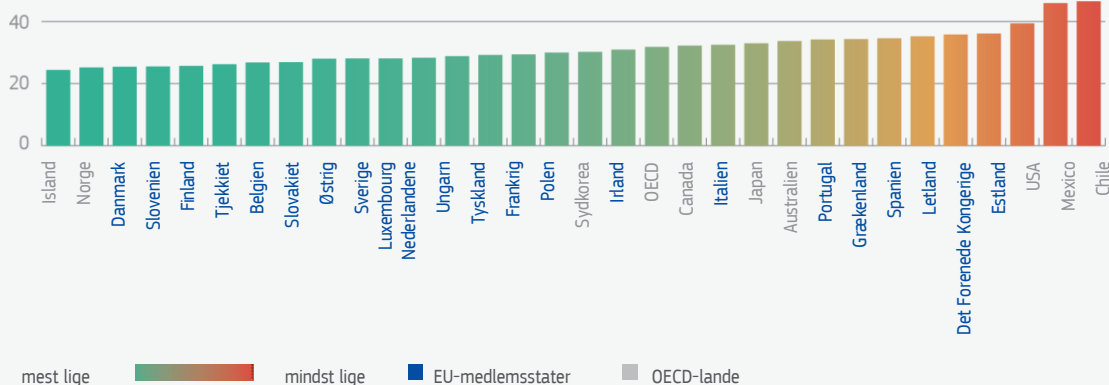
Samtidig vil en samlet lavere fødselsrate sandsynligvis få EU's befolkning til at falde senest i 2050. Mens EU's befolkning i dag udgør 6,7 % af verdens befolkning, vil den i 2030 og 2050 tegne sig for henholdsvis 6,1 % og 5,4 %. En kraftig befolkningstilvækst i andre dele af verden, forskellige velfærdsstandarder og virkningerne af klimaændringer og konflikter vil sandsynligvis øge migrationspresset fra Afrika og andre steder yderligere.

Europa er blandt verdens førende inden for livskvalitet

2016 eller seneste tilgængelige data

Europa er hjem for verdens mest lige samfund

Bemærkning: Denne figur viser indkomstfordelingen blandt enkeltpersoner ved brug af gini-koefficienten, hvor 0 betyder fuldkommen lighed.

Kilde: OECD, senest tilgængelige data

Det er et presserende ønske for europæerne at forbedre velfærd og sikre adgang til inklusiv uddannelse af høj kvalitet, faglig omskoling, social beskyttelse og offentlige tjenesteydelser. Adgang til almenlystige, betalbare energieffektive boliger er en udfordring. Ca. 10 % af husstandene i EU bruger mere end 40 % af deres indkomst på boligudgifter.

Velfærdskløften mellem medlemsstaterne bliver generelt mindre. Europa er langt det førende kontinent i verden, når det gælder om at gøre fremskridt i retning af at mindske ulighederne.

Samtidig er der en risiko for, at velfærdskløften bliver større internt i medlemsstaterne, navnlig mellem byområder og mere afsides liggende landdistrikter. Den økonomiske modernisering er en udfordring, men vil give mulighed for en hurtigere regional udvikling og jobskabelse. Teknologi og automatisering vil fortsætte med grundlæggende at ændre den måde, vi arbejder, fremstiller produkter og leverer tjenester på. Mange unge europæere kommer til at arbejde inden for erhverv, der ikke findes i dag, og de fleste arbejdstagere vil være nødt til at skifte job og forny deres færdigheder mange gange i løbet af deres karriere.

En stadig mere multipolær verden

Europa og resten af verden står over for et stadig mere komplekst og ustabil sikkerhedsmiljø. Nye kræfter kæmper for en plads på den globale scene, mens eksisterende kræfter trækker sig tilbage fra eller endda bryder det regelbaserede internationale system op. Den multilaterale og regelbaserede verdensorden er under alvorligt pres på et tidspunkt, hvor der mere end nogensinde før er behov for den.

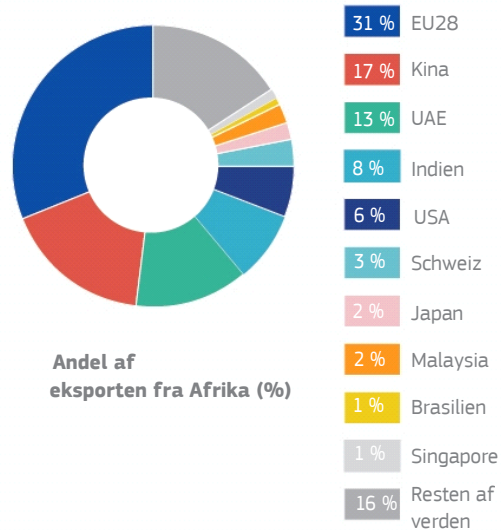
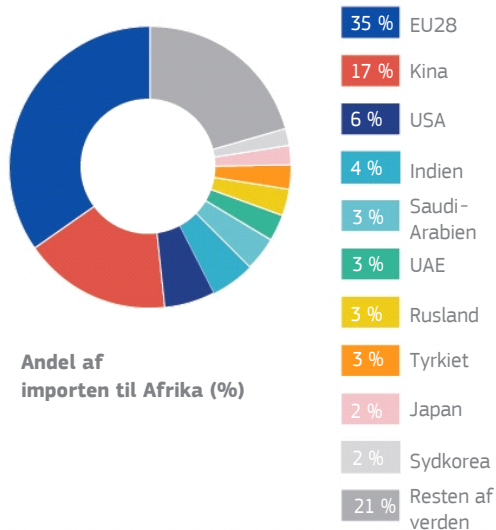
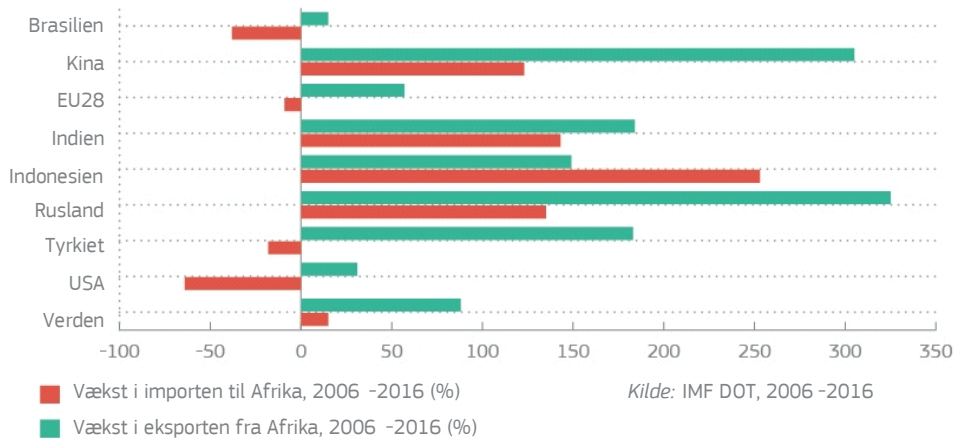
I de seneste år har Den Europæiske Unions **sikkerhedspolitiske situation** ændret sig dramatisk. Mange af de aktuelle udfordringer med hensyn til fred og sikkerhed i Europa har rod i ustabilitet i EU's umiddelbare nærhed og i et trusselsbillede under forandring.

Med udbredelsen af digital teknologi bliver hybride trusler og trusler mod kritisk infrastruktur stadig mere almindelige. Risikoen for ondsindede cyberaktiviteter og målrettede desinformationskampagner, der udføres af udenlandske aktører med det formål at påvirke offentlighedens støtte eller underminere vores demokratier, er stigende.

Det er usandsynligt, at terrortruslen vil forsvinde i den nærmeste fremtid. Flere grupper, både hjemme og i udlandet, benytter moderne kommunikationskanaler til at sprede radikale ideologier, der skaber splittelse i vore samfund og spreder ustabilitet på verdensplan. Europa skal handle resolut, både med hensyn til forebyggelse og støtte til ofre for terrorisme. De seneste angreb i Sri Lanka og i Christchurch i New Zealand har illustreret den centrale rolle, som internettet spiller med hensyn til at gøre det muligt for terrororganisationer at radikalisere, rekruttere, fremme og styre terroraktiviteter. Hurtig opdagelse og fjernelse af terrorrelateret indhold på nettet er afgørende og kan kun håndteres effektivt på europæisk og globalt plan, hvorfor Kommissionen har fremsat forslag om at gøre netop dette.

Den **økonomiske konkurrence** er også stigende i EU's nabolande, i Afrika og på verdensplan. Efterhånden som de primære ressourcer bliver stadig mere knappe, vil konkurrencen om disse ressourcer, især ferskvand og fødevarer, sandsynligvis intensivere og forstærke sikkerhedstruslerne. Den sociale og økonomiske skrøbelighed rundt omkring i verden, forårsaget af de nationale regerings manglende evne eller vilje til at levere basale tjenesteydelser eller social lighed, forværrer ustabiliteten og sikkerhedstruslerne yderligere. I dette globale landskab under hastig forandring kan især Europa og Afrika få stor gavn af at forbedre de økonomiske og politiske forbindelser. I takt med at andre globale aktører øger deres fokus på kontinentet, samarbejder Europa med Afrika som en ligeværdig partner og bør tilstræbe yderligere at øge investeringer og handel.

Øget konkurrence om indflydelse i Afrika

Samtidig understreger den geopolitiske dynamik den rolle, som Den Europæiske Union spiller som en pålidelig og stabil partner og som fortaler for den multilaterale orden over for et stigende antal lande. EU spillede f.eks. en afgørende rolle i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af atomaftalen med Iran for at opnå langsigtet stabilitet og velstand i regionen. EU forsvarede den regelbaserede internationale orden med sit robuste svar på Ruslands annektering af Krim og destabiliseringen af det østlige Ukraine. Det har forsøgt at skabe stabilitet, fred og sikkerhed i Sahelregionen, Libyen og Afghanistan. Det støttede FN's rolle, ikke mindst ved at spille en ledende rolle i de internationale klimaforhandlinger, som førte til Parisaftalen, og i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling.

I.3 Politiske anbefalinger til den næste strategiske dagsorden

Forud for 60-årsdagen for Romtraktaterne offentliggjorde Kommissionen i marts 2017 sin hvidbog om Europas fremtid¹². I hvidbogen skitseredes fem mulige scenarier for et fremtidigt EU med 27 medlemsstater. Dette var udgangspunktet for en bred debat om Europas fremtid, der nu kan tjene som inspiration for de vigtigste politiske prioriteter i den strategiske dagsorden 2019-2024. Kommissionen har tilskyndet kraftigt til borgerdeltagelse, idet den har udviklet nye former for borgerdialoger og borgerhøringer, har skabt en mere fleksibel og interaktiv debat, har ladet denne debat gå online og er nået ud til et bredere og mere forskelligartet publikum.

Europas fremtid — EU-27 i 2025: overvejelser og scenarier (fra Kommissionens hvidbog om Europas fremtid, marts 2017)

Scenarie 1: Uændret kurs. *Problemerne løses, når de opstår, og ny lovgivning indføres i overensstemmelse hermed. Hastigheden, hvormed der træffes beslutninger, afhænger af evnen til at overvinde meningsforskelle.*

Scenarie 2: Intet andet end det indre marked. *Fokus er rettet mod en uddybning af det indre marked. EU-27 samarbejder ikke mere, end de i øjeblikket gør, på områder som migration, sikkerhed eller forsvar.*

Scenarie 3: De, som vil mere, gør mere. *EU-27 fortsætter som i dag, men hvis visse medlemsstater ønsker at gøre mere, arbejder de i fællesskab. Andre kan tilslutte sig senere.*

Scenarie 4: Mindre, men mere effektivt. *EU-27 koncentrerer opmærksomheden om et begrænset antal prioriteter, hvor den sætter hurtigt ind og har stærke gennemførelses- og håndhævelsesværktøjer.*

Scenarie 5: Langt mere sammen. *De 27 medlemsstater beslutter, at de kun kan klare udfordringerne i fællesskab, og tildeler flere beføjelser og ressourcer til fælles beslutningstagning på alle områder. Beslutningerne træffes hurtigere og håndhæves også hurtigere.*

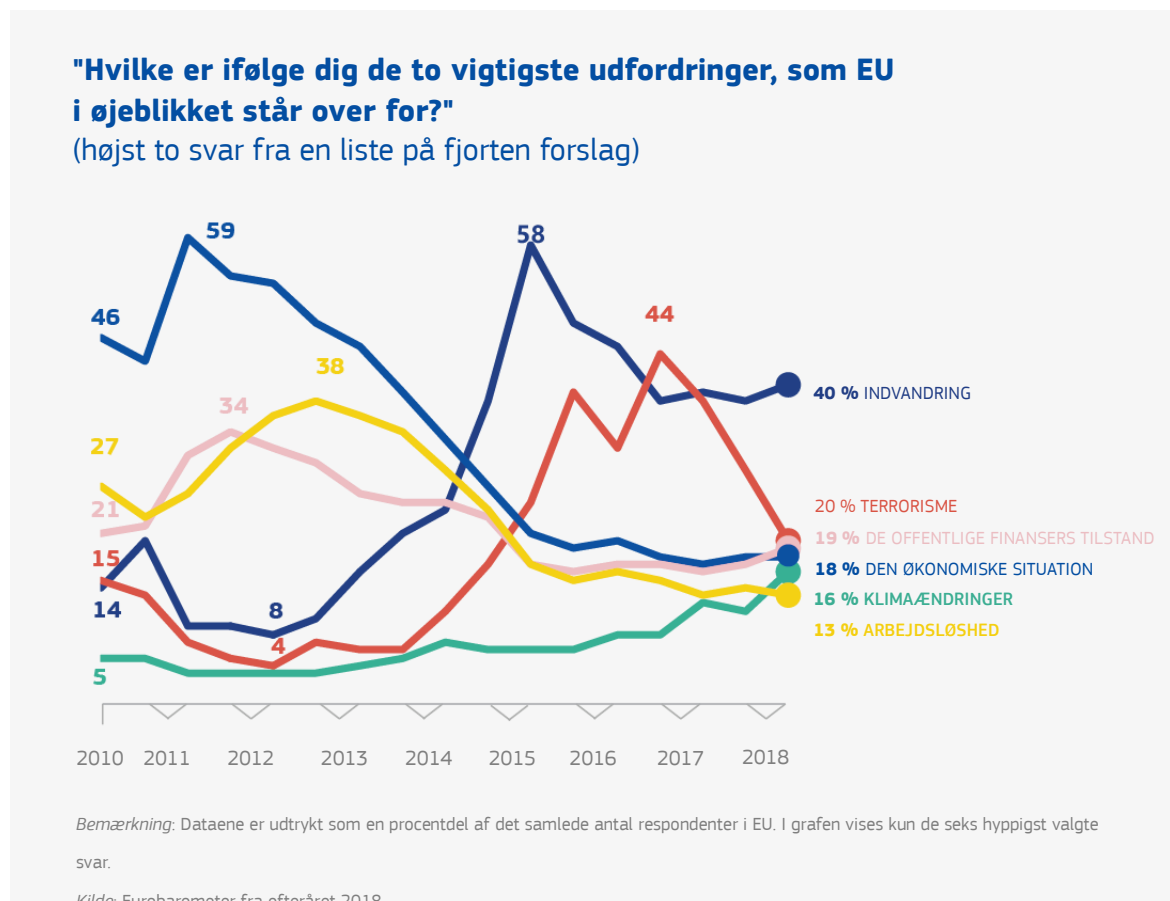
Flere hundrede tusinde borgere af forskellig nationalitet, alder, religion og politisk overbevisning har deltaget i op mod 1 600 lokale arrangementer på rådhus, universiteter og andre steder i hele Unionen. Over 80 000 mennesker har også svaret på det

¹² Europa-Kommissionens hvidbog om Europas fremtid: EU-27 i 2025: overvejelser og scenarier (COM(2017) 2025 af 1.3.2017). Hvidbogen blev efterfulgt af 6 oplæg fra Kommissionen:

- Oplæg om Europas sociale dimension, 26.4.2017 (udarbejdet af næstformand Valdis Dombrovskis og næstformand Marianne Thyssen)
- Oplæg om styring af globaliseringen, 10.5.2017 (udarbejdet af førstestæformand Frans Timmermans og næstformand Jyrki Katainen)
- Oplæg om en dybere økonomisk og monetær union, 31.5.2017 (udarbejdet af næstformand Valdis Dombrovskis og kommissær Pierre Moscovici)
- Oplæg om fremtiden for det europæiske forsvar, 7.6.2017 (forelagt af den højtstående repræsentant/næstformand, Federica Mogherini, og næstformand Jyrki Katainen)
- Oplæg om fremtiden for EU's finanser, 28.6.2018 (forelagt af kommissærer Günther Oettinger og Corina Crețu)
- Oplæg "På vej mod et bæredygtigt Europa i 2030", 30.1.2019 (udarbejdet af førstestæformand Frans Timmermans og næstformand Jyrki Katainen).

onlinespørgeskema om Europas fremtid, som blev udarbejdet af et borgerpanel bestående af 96 europæiske borgere.

Eurobarometerundersøgelser bekræfter, at **borgernes prioriteter har ændret sig i løbet af de seneste år i lyset af de nye udfordringer og den ændrede globale kontekst.**

Med udgangspunkt i de fremskridt, som Unionen har gjort i de seneste år, efter at have hørt borgerne og i lyset af resultatet af valget til Europa-Parlamentet er EU's strategiske dagsorden for 2019-2024 det rette tidspunkt at tage de udfordringer op og udnytte de muligheder, som Europa står over for i dag. EU skal nu opstille nye, ambitiøse, realistiske og konkrete mål for den næste mandatperiode. Alt det, vi gør, skal bidrage til at bringe Europas økonomi, samfund og miljø ind på en holdbar kurs. For at gøre vores Union mere forenet, stærkere og mere demokratisk i en stadig mere usikker verden bør fremtidige tiltag efter Kommissionens opfattelse fokusere på fem dimensioner. Kommissionen har også offentliggjort fire meddelelser om styrkelse af vores beslutningsbeføjelser på centrale politikområder¹³.

¹³ Meddelelser fra Kommissionen: "En stærkere global aktør: en mere effektiv beslutningstagning for EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik" (COM(2018) 647 af 12.9.2018), "På vej mod en mere effektiv og demokratisk beslutningstagning inden for EU's skattepolitik" (COM(2019) 8 af 15.1.2019), "Mere effektiv beslutningstagning inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken: Kortlægning af områder med henblik på øget overgang til beslutningstagning med kvalificeret flertal" (COM(2019)186 af 16.4.2019) og "En mere effektiv og demokratisk beslutningstagning inden for EU's energi- og klimapolitik" (COM(2019) 177 af 9.4.2019).

Et beskyttende Europa

Det europæiske projekt har bragt fred og velstand i over syv årtier. Den europæiske måde at skabe fred og sikkerhed på er ved en nøje blanding af målrettede civile og militære foranstaltninger: det er det, der gør Den Europæiske Union til en unik sikkerhedsaktør i verden. Global fred kræver en global indsats, og EU må som historiens mest vellykkede fredsprojekt spille sin rolle fuldt ud. Hvor det er muligt, skal vi hjælpe med at forebygge voldelige konflikter. Når dette ikke er muligt, og når EU's værdier og interesser står på spil, må vi handle rettidigt og beslutsomt gennem en integreret tilgang.

Vi bør fortsætte vores bestræbelser på at opbygge en effektiv og ægte **europæisk sikkerhedsunion**. Terrorisme og sikkerhed bekymrer EU-borgerne mest. I betragtning af at truslerne i stigende omfang får grænseoverskridende karakter, spiller Unionen en vigtig rolle, når det gælder om at øge den interne sikkerhed. Vi skal udnytte Europas ressourcer mere effektivt ved at sammenlægge indsatsen inden for forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet, cyberkriminalitet og hybride trusler. Borgernes sikkerhed kan øges gennem indbyrdes kompatible informationssystemer og en moderniseret retlig ramme for samarbejde, f.eks. bedre adgang til elektronisk bevismateriale.

Vi bør også bevæge os i retning af en ægte **europæisk forsvarsunion**, idet vi bygger videre på det grundlag, der er skabt i de senere år, så forsvarssamarbejde inden for EU bliver normen snarere end undtagelsen. EU bør fokusere på områder, hvor samarbejdet kan give klare fordele, såsom inden for forsvarsindustrien og forskning, cyberforsvar, militær mobilitet, forvaltning af hybride kriser samt missioner og operationer i udlandet. Dette vil gøre det muligt for Europa at tage yderligere ansvar for sin egen sikkerhed, forbedre sin strategiske autonomi og dermed styrke NATO.

Vi er nødt til at være mere proaktive i vores tilgang til **migrationsstyring**. Dette kræver en omfattende indsats på alle niveauer og en reel EU-strategi, der bygger på ansvarsdeling og solidaritet mellem medlemsstaterne. Et velfungerende asylsystem er et asylsystem, der anerkender fælles behov og fælles forpligtelser, således at Europa kan opfylde sine forpligtelser over for dem, der har et reelt behov for beskyttelse, samtidig med at det hurtigt sender dem, der ikke har ret til ophold, tilbage. En effektiv beskyttelse af EU's ydre grænser indebærer en fuldt operationel europæisk grænse- og kystvagt, som skal nå sit mål om 10 000 europæiske grænse- og kystvagter hurtigst muligt og senest i 2027. Europa skal fortsætte med at fremme en stærkt tiltrængt integrationspolitik på alle niveauer for at sikre inklusive og sammenhængende samfund. Migrationsstyring er ligeledes tæt forbundet med at sikre, at vi bevarer et af EU's særligt vigtige resultater, nemlig fri bevægelighed inden for Schengenområdet, ved hjælp af pålidelige og forudsigelige regler. Vi er også nødt til at erkende, at en sammenhængende tilgang til lovlig migration bliver stadig vigtigere, idet lovlige migrationsveje, herunder genbosættelse, mindsker incitamentet til at benytte smuglerruter til Europa. Samarbejde med partnerlande er afgørende for at tage fat på de grundlæggende årsager til migration, hjælpe flygtninge, håndtere blandede migrationsstrømme, bekæmpe smugling og sikre, at tilbagesendelse og tilbagetagelse fungerer i praksis. For at yde effektiv bistand til mennesker i deres hjemlande er der behov for at koordinere humanitære instrumenter, udviklingsinstrumenter og politiske instrumenter,

sådan som der allerede slås til lyd for i EU's globale strategi¹⁴ udarbejdet af den højtstående repræsentant/næstformand for Kommissionen, Federica Mogherini.

Et konkurrencedygtigt Europa

Vi er nødt til at målrette **forskning og innovation** mod den økologiske, sociale og økonomiske omstilling og de dermed forbundne samfundsmæssige udfordringer. Vi er også nødt til at udnytte Europas videnskabelige styrkeområder til at blive førende inden for banebrydende og disruptiv innovation. Det betyder, at vi skal iværksætte EU-dækkende foranstaltninger med ambitiøse mål for emner, der berører os dagligt, såsom kompetenceudvikling, bekæmpelse af kræft, skadelige emissioner og havenes tilstand, herunder plastforurening. EU, medlemsstaterne og erhvervslivet bør slå sig sammen om at investere i projekter og målrette finansielle ressourcer og færdigheder mod banebrydende forsknings- og innovationsprojekter, der spænder fra forskning og innovation til ibrugtagning. Kommissionen har foreslået at afsætte 100 mia. EUR til forskning og innovation i det næste EU-budget. Gennem EU's samhørighedspolitik vil der blive mobiliseret et tilsvarende beløb til støtte for innovation i alle Europas regioner. Anvendelsen af disse midler bør koordineres nøje med EU's industripolitik og med de reformtiltag, der udpeges som nødvendige i forbindelse med det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker.

Vi er nødt til at investere i vigtig europæisk digital kapacitet, så Europa kan blive førende i verden inden for digital omstilling. Vi må arbejde sammen om at **sætte skub i europæisk og menneskecentreret kunstig intelligens**. Dette arbejde bør bygge på Kommissionens strategi for kunstig intelligens¹⁵ og den koordinerede plan, der er udarbejdet sammen med medlemsstaterne for at fremme udviklingen og anvendelsen af kunstig intelligens i Europa. Der er brug for fælles foranstaltninger vedrørende fire centrale mål: at øge investeringerne, at gøre flere data tilgængelige, at fremme talentudvikling og at sikre tillid. EU bør udvikle og fremme en menneskecentreret og etisk tilgang til teknologi på både EU-plan og internationalt plan. Bedre samordning er en nødvendighed, hvis Europa skal blive førende i verden inden for udvikling og anvendelse af banebrydende, etisk og sikker kunstig intelligens. Samtidig skal der gøres en indsats for at bygge europæiske supercomputere i verdensklasse og opbygge strategisk cyberkapacitet.

Vi er nødt til at forberede vores teknologiske og industrielle fremtid på en mere strategisk måde. En **moderne industripolitik** vil tilvejebringe den nødvendige infrastruktur, skabe incitamenter til innovation, fremme udbredelsen af nye teknologier, fremme et intelligent lovgivningsøkosystem og støtte erhvervslivet som helhed. Den skal bygge på det indre marked og fokusere på strategiske værdikæder¹⁶, f.eks. bæredygtig fremstilling af batterier i Europa. I den forbindelse bør vi være klar til at skride ind øjeblikkeligt, hvis interne eller eksterne konkurrenter fordrejer konkurrencevilkårene. EU bør udvikle nye værktøjer til at imødegå de forvridende virkninger af udenlandsk statsligt ejerskab og statsstøtte. Samtidig er EU's konkurrenceregler fortsat grundlaget for fair konkurrence, der gavner forbrugerne, øger valgmulighederne og fremmer innovation. Det er vigtigt, at disse regler løbende føres ajour,

¹⁴ "Fælles vision, fælles handling: et stærkere Europa. Den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik", juni 2016.

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen, "Kunstig intelligens for Europa", COM (2018) 237 final af 25.4.2018.

¹⁶ "EU Industrial Policy after Siemens-Alstom: Finding a new balance between openness and protection", Det Europæiske Center for Politisk Strategi, 18.3.2019.

så de dækker de nye tendenser på det teknologiske område, især den øgede afhængighed af adgang til data på tværs af de forskellige erhvervssektorer¹⁷.

Vi er nødt til at opgradere, modernisere og fuldt ud gennemføre **det indre marked** i alle dets aspekter og fjerne enhver kunstig skelnen mellem traditionelle fysiske markeder og digitale markeder. Vi er nødt til at lytte til de mange opfordringer fra Det Europæiske Råd om at fuldføre og uddybe det indre marked, navnlig ved at tackle de mere vanskelige områder, såsom tjenesteydelser, der tegner sig for 70 % af vores BNP (og hvor vores produktivitet sakker bagud i forhold til visse konkurrenters). Et uddybet indre marked med en integreret dimension vedrørende den digitale økonomi, der er baseret på databeskyttelse, vil gøre det muligt for virksomhederne at udvide deres aktiviteter og drive handel over grænserne. Nye regler for forbrugerbeskyttelse, der passer til den digitale tidsalder, en bedre beskyttelse af whistleblowere og mere effektiv håndhævelse vil styrke forbrugernes tillid. Håndhævelse af konkurrencereglerne er afgørende for at styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne på globalt plan, idet det vil tilskynde til investeringer og bestræbelser på at udvikle forbedrede forretningsmodeller. Moderniseringen af selskabsskattereglerne og momsreglerne vil gøre det muligt for virksomhederne at udnytte det indre markeds potentiale fuldt ud.

Vi er nødt til fortsat at fremme væksten og sikre en holdbar velstand ved at uddybe **Den Økonomiske og Monetære Union**¹⁸ og styrke de strukturelle reformer på nationalt plan. Med de nye medlemmer, som forventes at blive optaget i euroområdet i løbet af de næste fem år, vil EU og euroområdet gradvist vokse, så euroen bliver hele Unionens fælles valuta, sådan som det var hensigten. Vi bør derfor styrke banksystemet yderligere og fremskynde integrationen af vores kapitalmarkeder. Et uddybet og likvidt europæisk kapitalmarked vil øge den private risikodeling, gøre EU mere konkurrencedygtigt og modstandsdygtigt og danne grundlag for en stærkere international rolle for euroen. Vi er også nødt til at gøre yderligere fremskridt med den indbyrdes tilnærmelse mellem medlemsstaternes økonomipolitikker, finanspolitikker og socialpolitikker. En forenkling af stabilitets- og vækstpagten vil kunne forbedre gennemsigtheden og overholdelsen, samtidig med at det vil støtte en gradvis udvikling af en fælles finanspolitisk kurs for euroområdet¹⁹. Med henblik på at fuldføre vores økonomiske og monetære union vil et europæisk sikkert aktiv, som indføres gradvist, også være et nyttigt stabiliserende redskab. Det vil kræve, at der sideløbende hermed arbejdes på foranstaltninger vedrørende den måde, statsengagementer behandles på i lovgivningen.

Som foreslået af Kommissionen og godkendt på eurotopmødet i december 2018 skal der i EU's flerårige finansielle ramme indføres et **budgetinstrument for konvergens og konkurrenceevne i euroområdet**, der vil tilskynde til reformer og investeringer. Med tiden og for at fuldføre vores Økonomiske og Monetære Union får vi også brug for en stabiliseringsfunktion, der yderligere kan styrke økonomiens modstandsdygtighed.

Vi er nødt til at fortsætte med at støtte omstillingen af **det europæiske arbejdsmarked** og samtidig sikre, at det bliver et retfærdigt arbejdsmarked. Arbejdsvilkårene samt sundheden og

¹⁷ Se rapporten, bestilt af konkurrencekommissær Margrethe Vestager, "Competition policy for the digital era", 2019.

¹⁸ I forlængelse af den kurs, der allerede blev udstukket i de fem formænds rapport, "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", offentliggjort i juni 2015.

¹⁹ Kommissionsformand Jean-Claude Juncker opfordrede i januar 2019 Det Europæiske Finansielle Råd til at foretage en vurdering af EU's nuværende finansielle regler inden udgangen af juli 2019 med særligt fokus på, hvordan reglerne kan forenkles yderligere.

sikkerheden på arbejdspladsen skal forbedres yderligere. Mobilitet på arbejdsmarkedet skal være underlagt retfærdige vilkår og styres ordentligt, og de eksisterende regler skal gennemføres på effektiv vis. Vi er nødt til at hjælpe medlemsstaterne med at tilpasse deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, så de giver borgerne de rette kvalifikationer til nutidens arbejdsmarked²⁰. I et aldrende samfund og på baggrund af digitaliseringen bliver det afgørende at sikre tilstrækkelig social beskyttelse for alle arbejdstagere, investere i livslang læring, uddannelse og opkvalificering af arbejdsstyrken i EU og sikre lige muligheder.

Vi er nødt til at skabe en **moderne og fleksibel lovramme for mobilitet og transport**, navnlig for automatiseret og opkoblet mobilitet. Vi bør forbedre konnektiviteten i hele Europa ved at fuldføre det fælles europæiske transportområde. Europa bør føre an i udformningen af nye internationale standarder for intelligent, bæredygtig, sikker og robust mobilitet. EU-reglerne skal beskytte vores transportsystemer effektivt over for nye og skiftende trusler mod sikker mobilitet, såsom cyberangreb. Vi er nødt til at mindske de miljø- og klimamæssige virkninger af vores transportsystemer. Derfor haster det med at indføre alternative brændstoffer og yderligere forbedre standarderne for CO₂-emissioner, forurenende stoffer og støj fra køretøjer. Vi bør også anlægge en virkelig cirkulærøkonomisk tilgang og tackle de sociale konsekvenser af overgangen til renere og mere automatiseret transport.

Et retfærdigt Europa

Vi skal fortsætte med at **gøre fremskridt inden for den europæiske søjle for sociale rettigheder**, der blev proklameret i fællesskab af Parlamentet, Rådet og Kommissionen i november 2017. Vi er nødt til at gribe ulighed og sociale udfordringer an på tværs af regioner og medlemsstater, såvel som på tværs af forskellige områder af økonomien. Ulighed ligger ofte til grund for en følelse af manglende muligheder. Vi bør ikke kun sigte mod at skabe flere job, men mod at skabe flere kvalitetsjob og sikre adgang til social beskyttelse såvel som lige adgang til uddannelse og livslang læring af høj kvalitet. Andre idéer, f.eks. en gradvis indførelse af en fælles arbejdsløshedsgenforsikringsordning, bør også overvejes.

Vi er også nødt til at samarbejde med medlemsstaterne om at opnå **social inklusion og lighed**, blandt andet ved at rette op på regionale skævheder og tage hensyn til mindretallenes behov, ligestillingsspørgsmål og de udfordringer, som en aldrende befolkning medfører. Uligheder, både sociale og geografiske, har vist sig ofte at være grobund for en voksende følelse af uretfærdighed. De europæiske institutioner bør foregå med et godt eksempel, navnlig i ligestillingsspørgsmål og i kampen for at sikre lige muligheder for alle.

Vi er nødt til at fastholde og styrke de fælles værdier og den gensidige tillid, som Den Europæiske Union bygger på. De er en rettesnor for vores politikker og fremmer følelsen af at høre til, baseret på vores fælles kultur. Det gælder navnlig **retsstatsprincippet**, der er en forudsætning for demokrati og grundlæggende rettigheder, samt for et velfungerende indre marked og samarbejde på området retlige og indre anliggender. Vi er nødt til yderligere at styrke vores fælles evne til at beskytte og opretholde retsstaten. Dette skal ske ved at opbygge en retsstatskultur i hele EU, hvor vi forpligter os til at løse problemerne effektivt og forbedrer vores redskaber til dette formål.

²⁰ Meddelelse fra Kommissionen, Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur: Europa-Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i Göteborg den 17. november 2017, COM(2017) 673 final af 14.11.2017.

Vi er nødt til at beskytte vores **grundlæggende rettigheder** i den digitale verden. Nye teknologier er ikke og må ikke være ensbetydende med nye værdier. EU bør udbygge sin førende rolle inden for databeskyttelse og privatlivets fred og således blive en enestående model for en værdibaseret dataøkonomi. De etiske og juridiske spørgsmål om kunstig intelligens bør tackles proaktivt med en solid lovramme. Den digitale omstilling kræver også høje standarder for cybersikkerhed og forbrugerbeskyttelse.

Vi har brug for en retfærdig og moderne **skattepolitik**, der er tilpasset udfordringerne i den digitale økonomi og sikrer lige vilkår for internetgiganter, onlinevareplatforme og lokale virksomheder. Bekæmpelse af skatteunddragelse, skattesvig og skatteundgåelse vil kræve et tættere samarbejde på internationalt plan og mellem de nationale skattemyndigheder.

Vi er nødt til at **arbejde for nem adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet og til rimelige priser** gennem digital omstilling af sundhedssystemerne. EU-reglerne om lægemidler bør holde trit med den videnskabelige udvikling, bekæmpe antimikrobiel resistens, afhjælpe manglen på lægemidler og øge behandlingsmulighederne, gøre priserne mere overkommelige og forbedre adgangen til behandling. EU bør støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at gøre deres sundhedssystemer effektive, tilgængelige og robuste, blandt andet gennem digital omstilling af sundhedssystemerne. Problemet med et faldende antal højt kvalificerede læger i en række EU-regioner, de såkaldte "lægeørkener", skal også gribes an. I disse regioner er adgangen til grundlæggende sundhedsydelser truet.

Vi er nødt til at støtte adgangen til **energieffektive boliger af høj kvalitet og til rimelige priser** for alle i Europa ved at hjælpe medlemsstaterne til at sikre velfungerende boligmarkeder og et tilstrækkeligt udbud af sociale boliger.

Et bæredygtigt Europa

Vi er nødt til at lægge særlig vægt på at gennemføre alle vores mål for bæredygtighed, både i EU og på verdensplan, i overensstemmelse med **2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling**, der er vedtaget af FN. For at nå disse mål er vi nødt til at modernisere vores økonomi og tage bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre til os, rette op på ubalancerne i vores fødevarer-system og bringe vores mobilitet, den måde, vi producerer og bruger energi på, og den måde, vi konstruerer vores bygninger på, ind på en bæredygtig kurs. Vi er nødt til at gøre dette på en socialt retfærdig måde, så ingen bliver ladet i stikken i forbindelse med omstillingen. Vi må også indrette vores uddannelse, forskning, finansiering, beskatning, handel og samfundsforvaltning, så alle disse områder bidrager til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling.

Vi er nødt til at styrke indsatsen for at bekæmpe **klimaændringer og sætte en stopper for miljøforringelsen**, som bringer biodiversiteten i fare, både på landjorden og i havene. Vi skal opfylde vores 2030-mål for klima og energi og leve op til vores ambitiøse langsigtede strategi for reduktion af drivhusgasemissionerne. For at bidrage til dette har Kommissionen øremærket 25 % af den fremtidige flerårige finansielle ramme til investeringer i klimainsatsen. Vi er nødt til at standse og vende biodiversitetstab og blive bedre til at forudse og afbøde risici for klimarelaterede katastrofer og sygdomme, blandt andet gennem den nyligt oprettede rescEU-mekanisme for civilbeskyttelse. Denne integrerede tilgang til bæredygtighed bør støttes af en moderniseret fælles landbrugspolitik.

Vi er nødt til at omstille os til en mere ressourceeffektiv **cirkulær økonomi** ved at fremme miljøvenlig vækst, bioøkonomi og bæredygtig innovation. Vi bør gøre mere for at tilskynde

virksomhederne til at udvise ansvarlig adfærd og forbrugerne til at træffe bæredygtige valg og for at sikre privat finansiering fra et bredt udvalg af kilder. En ny handlingsplan for en cirkulær økonomi kunne fokusere på bæredygtig ressourceudnyttelse, navnlig i ressourceintensive sektorer og sektorer med stor miljøpåvirkning, for at bringe Europa ind på en bæredygtig kurs. En sådan plan bør også tilgodese borgernes forventninger om adgang til sikre, sunde og billige fødevarer²¹. En ambitiøs nulforureningsstrategi bør anspore til innovation inden for renere alternativer og erstatningsprodukter, så nuværende og kommende generationer får renere luft og jord og renere have.

Vi er nødt til at udnytte potentialet i **energiunionen** bedst muligt ved at tage fat på de store udestående udfordringer, herunder energisikkerhed, energiomkostningerne for husholdninger og virksomheder og effekten på klimaændringerne. EU har allerede etableret den mest avancerede lovgivningsmæssige ramme for ren energi og bør nu fokusere på gennemførelsen af den. Vi bør fortsætte vores bestræbelser på at diversificere energiforsyningen og sammenkoble de nationale energinet samt fremme overgangen til bæredygtige energikilder og energieffektivitet. Energibeskatning kan støtte omstillingen til ren energi og bidrage til en bæredygtig og socialt retfærdig vækst.

Et indflydelsesrigt Europa

I en stadig mere opsplittet og multipolær verden bliver EU nødt til at styrke sin position for at garantere sin velstand, sin sikkerhed og sine værdier. Dette kræver en kollektiv indsats: ingen enkelt medlemsstat kan klare opgaven alene. Kun EU som helhed kan forme verdens begivenheder og sikre, at vi europæere sætter standarden og ikke bare følger trop. Kun ved at stå sammen kan vi bevare den europæiske levevis i den hårde globale konkurrence og forsvare vores værdier på verdensplan.

Som fremhævet i EU's globale strategi fra juni 2016 er Europa nødt til at føre an i verden gennem konsekvent og stærk støtte til en **multilateral, regelbaseret verdensorden med FN i centrum**. EU bør fremme en global samfundsforvaltning, der bygger på de centrale værdier: menneskerettigheder, retsstatsprincippet, bæredygtig udvikling, multilateralisme og respekt for den humanitære folkeret.

Vi bør udnytte EU's betydelige økonomiske indflydelse mere assertivt til at fremme vores globale interesser. En åben og fair handelsdagsorden skaber muligheder for europæiske borgere og virksomheder, samtidig med at der sikres lige vilkår både hjemme og i udlandet. Vi bør lægge særlig vægt på at bevare det **multilaterale handelssystem baseret på Verdenshandelsorganisationen (WTO)** og tilpasse det til de nye realiteter i verdenshandelen samt intensivere samarbejdet med vigtige internationale handelspartnere.

EU bør udnytte sin økonomiske vægt til at øge sin kapacitet på området sanktioner ved at give sine egne foranstaltninger større gennemslagskraft og ruste sig bedre til at afværge de ekstraterritoriale virkninger af tredjelandes ensidige sanktioner. Ved at **styrke euroens internationale rolle** kan vi øge Europas økonomiske og monetære suverænitet, mindske omkostningerne og risikoen ved international handel og bidrage til større finansiel stabilitet.

EU bør også give det høj prioritet at udvikle stærke forbindelser med vores nære naboer, baseret på en klar balance mellem rettigheder og pligter. Dette indebærer støtte til

²¹ Gennem det nyligt vedtagne direktiv om urimelig handelspraksis i fødevarerforsyningskæden (direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019) har EU truffet konkrete foranstaltninger til at støtte indkomsterne for EU's landbrugere og dermed landbrugets bæredygtighed.

omstillingen i landene på Vestbalkan gennem en troværdig udvidelsespolitik, hvor EU skal leve op til sine forpligtelser. Vi bør også bidrage til stabilisering hos **vores østlige og sydlige naboer**, samtidig med at vi løfter fælles udfordringer. EU bør styrke sine bånd og sit engagement med Afrika for at bringe de to kontinenter tættere på hinanden både økonomisk og politisk og for at gribe fælles interesser og udfordringer an. **Alliancen mellem Afrika og Europa med fokus på bæredygtige investeringer og jobs** fra september 2018 skal gennemføres fuldt ud for at skabe nye muligheder gennem øget handel og målrettede investeringer, herunder i uddannelse og relevante færdigheder, og føre til et stærkt partnerskab om en regel- og værdibaseret international orden.

Del II: Europas særlige kommunikationsudfordring: hvordan kommunikerer vi effektivt over hele kontinentet i en tid med stigende opsplitning og desinformation

I en stadig mere polariseret og omskiftelig verden må vi i Europa tage udgangspunkt i vores enhed og fælles værdier for at kunne overvinde de udfordringer, vi står over for. Kun sammen kan vi reagere effektivt på borgernes forventninger om en Union, der beskytter og styrker dem. Men dette alene er ikke nok. Europa kan kun blomstre, hvis det udvikles med et aktivt og vedvarende engagement fra borgernes side. Dette kræver en konstant, ærlig og gennemsigtig kommunikation om, hvad EU er, hvad det gør, hvilke værdier det står for, og hvordan det træffer sine beslutninger.

Kommunikation om EU er en fælles opgave for EU-institutionerne og medlemsstaterne på alle niveauer — nationalt, regionalt og lokalt. Det er et ansvar, der ikke kan tages let på eller behandles som noget sekundært. Det drejer sig grundlæggende om at sætte borgerne i stand til at træffe informerede valg og deltage fuldt ud i det europæiske demokrati. Derfor skal der kommunikeres om Europa på de sprog, som borgerne forstår. Flersproget kommunikation er et kendetegn for EU og dets kulturelle mangfoldighed.

Når europæerne går til valg den 23.-26. maj 2019, bør de, ud over at lade sig lede af politiske programerklæringer, kunne støtte sig til kendsgerninger. Men i dagens stadig mere opsplittede og polariserede medie- og informationsmiljø, hvor de sociale medier spiller en stadig større rolle, er dette ikke altid så ligetil. I den digitale tidsalder er information lettere at finde og lettere at frembringe end nogensinde før. Dette indebærer et enormt potentiale for at udvide og uddybe debatten i hele EU. Men det indebærer også risici og øger behovet for at sikre, at debatten er baseret på pålidelige og nøjagtige oplysninger. EU-institutionerne og medlemsstaterne må gøre en fælles indsats for at sikre, at dette er tilfældet.

EU-institutionerne og navnlig Juncker-Kommissionen har i dennes mandatperiode søgt at kommunikere på en mere politisk og mere strategisk vis. I dette afsnit har vi samlet nogle af de indhøstede erfaringer fra denne periode.

II.1 Kommunikation om EU er et fælles ansvar

Den Europæiske Union er primært en union af mennesker og værdier — med et enestående demokratisk system, der supplerer og indgår i et samspil med nationale, regionale og lokale demokratiske systemer i alle medlemsstater, og som samtidig arbejder direkte sammen med borgerne og civilsamfundet. Alle, der har en interesse i Europas fremtid, har en rolle at spille med hensyn til at forklare, hvad det betyder at være en del af denne union, og at gøre rede for fordelene ved og konsekvenserne af dens politikker og valg.

Dette kræver også mere ærlig anerkendelse af, at **alle, der er involveret i politik og beslutningstagning, bærer et fælles ansvar**, når de kommunikerer om EU til borgerne. Tiden er inde til, at vi holder op med at nationalisere succeshistorierne og europæisere nederlagene og i stedet forklarer vores fælles beslutninger og politikker bedre. Et system kan ikke overleve, hvis dets mest højlydte kritikere er dem, der er medansvarlige for udformningen af systemet. Den nationalistisk-populistiske fortælling bygger på en falsk modsætning, hvor nationale interesser stilles op mod europæiske interesser. EU-institutionerne og medlemsstaterne er nødt til at reagere samlet med en stærk modfortælling, der forklarer EU's grundlæggende rolle og fordele.

For at borgerne kan få tillid til Europa, skal deres legitime bekymringer og forventninger tilgodeses. Europæerne føler ofte, at de ikke er tilstrækkeligt velinformeret om EU's arbejde²². For at rette op på dette, må vi forklare, hvordan EU påvirker borgerne liv, og opbygge og fremme en bedre forståelse af, hvordan EU fungerer, og hvilke spørgsmål der hører under dets ansvarsområder.

- ✓ Kommunikationen skal være **integreret** i politikudformningen fra starten — ikke som en senere indskydelse eller som en metode til at "forskønne" politikkerne.
- ✓ Kommunikationen skal være **tovejs** — først skal vi **lytte**, derefter **gå i dialog**.
- ✓ Kommunikationen skal være **saglig** — **men også appellere til følelserne**, underbygget af **kendsgerninger** og **tilpasset til målgruppen**, i et **klart sprog**.
- ✓ Kommunikationen bør tage udgangspunkt i vores fælles værdier og derefter fokusere på de **konkrete resultater af EU's politikker for borgerne i deres hverdag** samt støtte opbygning af fælleskaber²³.
- ✓ **God politikudformning kræver god flersproget kommunikation for at blive forstået og accepteret.**

Mediefrihed og mediernes pluralisme er og skal fortsat være en hjørnesten i Unionen, som fastslået i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder. De traditionelle medier — herunder navnlig pressekorpsen i Bruxelles, men også regionale og lokale medier — er vigtige partnere, når det gælder om at kommunikere om, hvad Unionen gør. Ved Kommissionens daglige middagsbriefing har over 1 000 akkrediterede journalister og repræsentanter for medierne fra næsten 60 lande verden over mulighed for at stille spørgsmål om EU's politikker og beslutninger. Sammen med andre briefinger har disse møder til formål at hjælpe journalisterne til at give EU-debatten en plads den nationale sammenhæng i de enkelte medlemsstater. Offentligheden har større tillid til den traditionelle presse end til de sociale medier som en uafhængig kilde til EU-nyheder og analyser²⁴. Det enestående

²² Standard Eurobarometer 88 – november 2017.

²³ Som anbefalet i rapporten fra 2017 "Reaching out to EU citizens: A new opportunity", af Luc Van den Brande, kommissionsformand Jean-Claude Junckers særlige rådgiver om, hvordan kontakten med borgerne kan styrkes.

²⁴ Offentlighedens tillid til de traditionelle medier (radio/tv og pressen) voksede i 2017, mens tilliden til internettet og de sociale netværk faldt. De traditionelle medier nyder størst tillid som nyhedskilde: radio (70 %), tv (66 %), trykte aviser og nyhedsmagasiner (63 %). Mindre end halvdelen (47 %) har dog tillid til onlineaviser

perspektiv, som de Bruxelles-baserede medier tilbyder, overskygges eller tilsidesættes imidlertid ofte af nyhedsberetninger set ud fra et overvejende nationalt synspunkt. Vedvarende støtte til specialiserede journalister og medier med et ægte europæisk fokus, kombineret med en mere europæisk orienteret politisk diskurs fra de nationale leders side, er fortsat afgørende for, at der kan skabes et ægte "europæisk offentligt rum" for velinformeret diskussion og debat.

At kommunikere om EU er imidlertid ikke en opgave, der kan løses af en enkelt institution eller af enkeltpersoner. Når EU-institutionerne kommunikerer om EU, skal de gøre det i fuld bevidsthed om deres pligt til at forklare og begrunde deres arbejde i al åbenhed. Samtidig kan og bør de ikke bære ansvaret for at forsvare Unionen alene. Selv om Kommissionen som traktaternes vogter og initiativtageren til EU-lovgivning spiller en særlig rolle, har den ikke samme rækkevidde eller nærhed i forhold til borgerne, som nationale eller regionale regeringer har i kommunikationen med deres egne borgere. Den kan heller ikke kompensere for informationshuller. Det er derfor afgørende for kommunikationen om EU's politikker, at de øvrige EU-institutioner og medlemsstaterne også engagerer sig dybt i opgaven på alle niveauer.

Som fastsat i traktaterne bør EU's beslutninger træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt²⁵. Selv om der er sket store fremskridt, er det vigtigt at sikre yderligere ansvarlighed og klarhed i beslutningstagningen for i højere grad at sikre et fælles ejerskab til resultatet af de politiske processer. Dette vil også medvirke til at undgå en vedvarende "krisemyte" og tendensen til, at kommunikationen hovedsagelig handler om emner, hvor der er uenighed. Diskussion og debat mellem ledere, regeringer, institutioner og borgere om EU's politikker er ikke et tegn på konflikt, men på et sundt og dynamisk demokratisk engagement. **Det konstante behov for at nå frem til afbalancerede og bæredygtige kompromisser er uløseligt forbundet med den styreform, som europæerne har valgt for sig selv.** Det er vigtigt for alle, der er involveret i beslutningstagningen, at understrege dette.

Der er mange vellykkede eksempler på, at EU-institutionerne og medlemsstaterne samarbejder om at projicere et billede af europæisk enhed på den globale scene. Kommunikationen om det europæiske år for udvikling i 2015 fremhævede f.eks. EU's forpligtelse til at nå FN's mål for bæredygtig udvikling i et samarbejde mellem alle EU-institutioner såvel som de ikke-statslige udviklingsorganisationer. Kommunikationen og den opsøgende kontakt til målgrupper i tredjelande skal forbedres yderligere for at fremme EU's strategiske interesser.

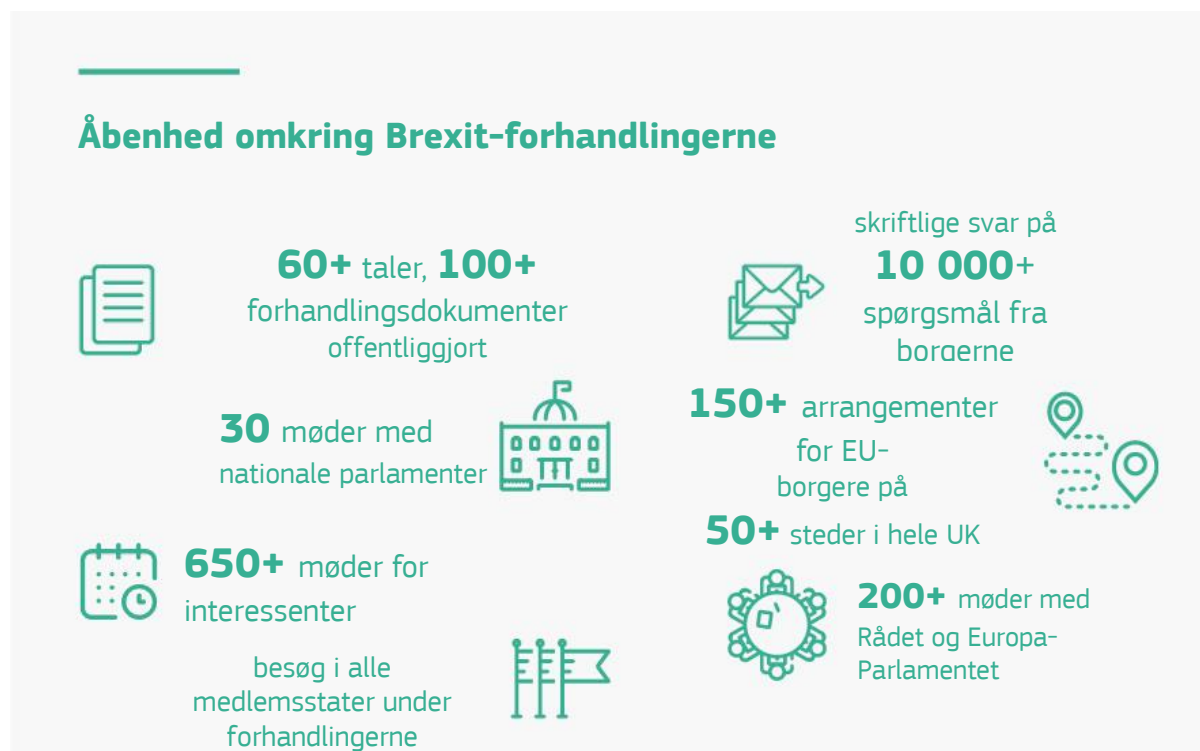
EU's frihandelsaftale med Japan er et andet eksempel på en fælles front, hvor Kommissionen, Rådet og de nationale regeringer alle kommunikerede klart om fordelene ved aftalen. På grundlag af erfaringerne fra tidligere forhandlinger, der ofte blev stærkt kritiseret for manglende åbenhed, valgte Kommissionen bevidst at offentliggøre alle forhandlingsmandater og -dokumenter og gøre dem gennemskuelige.

Ligeledes er der i Kommissionens kommunikation om Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union blevet fremført et klart og enkelt budskab om enhed, der er blevet gentaget af de 27 medlemsstater, og der har hersket en hidtil uset åbenhed og gennemsigtighed i forbindelse med udtrædelsesforhandlingerne. Den måde kommunikationen om Brexit er blevet håndteret på, hovedsagelig gennem en særlig taskforce under

og -tidsskrifter. Endnu færre har tillid til websteder, der udbyder videoer, og podcasts (27 %), sociale onlinenetværk og beskedsapps (26 %) — Flash Eurobarometer 464, februar 2018.

²⁵ Artikel 1 i traktaten om Den Europæiske Union.

Kommissionen, har også betydet, at Brexit ikke har fået lov til at overtage eller forurene EU's positive dagsorden.

Topmøder og andre møder på højt plan med tredjelande giver EU-institutionerne og medlemsstaterne en oplagt mulighed for at profilere EU's vigtige rolle som drivkraft for positive forandringer både hjemme og i udlandet. Åbenhed gennem offentliggørelse af forhandlingsdokumenter på andre politikområder underbygger denne tilgang. Dette blev bekræftet af den afgørende rolle, som EU spillede med hensyn til at nå til en aftale om indsatsen over for klimaændringer i Paris i december 2015. Den transparente tilgang var med til at sikre enhed mellem medlemsstaterne og sikre, at borgerne blev informeret og inddraget gennem hele processen.

De mange eksempler af denne art bekræfter værdien af fælles og koordineret kommunikation. Vi må dog tage ved lære af de situationer, hvor vores kommunikation ikke har været i top. EU's kommunikationsindsats hæmmes ofte af, at varen oversælges og ikke lever op til løfterne. Dette bliver især tydeligt, når man ser på, hvor mange gange EU's ledere i Det Europæiske Råds konklusioner har givet tilsagn om at fuldføre det digitale indre marked eller bankunionen. Omvendt har EU også ofte gjort sig skyldig i at undersælge og levere mere end lovet. Kommunikationen om migration er et meget sigende eksempel herpå. Selv om udtrykket "migrationskrisen i Europa" stadig indtager en fremtrædende plads i den offentlige og politiske debat, er virkeligheden den, at antallet af nytilkomne migranter i EU er nedbragt til niveauet før krisen.

Kommunikationen fra EU's institutioner hæmmes også ofte af, at den ikke kan konkurrere med overbevisende nationale røster eller onlineplatforme. I forbindelse med reformen af EU's lovgivning om ophavsret stod EU-institutionerne i de sidste uger før den afgørende afstemning i Europa-Parlamentet over for stærke lobby- og kommunikationskampagner mod den foreslåede reform. Manglen på en lige så kraftig reaktion fra EU's side betød, at

offentligheden ikke havde tilstrækkeligt kendskab til hensigterne og årsagerne bag reformen. I sidste ende blev reformen dog godkendt med et klart flertal i Europa-Parlamentet.

For at imødegå sådanne tendenser og afhjælpe svaghederne skal kommunikationen om EU på nationalt plan koordineres bedre. EU's stats- og regeringschefer bør navnlig samordne deres kommunikation om resultaterne af forhandlinger og topmøder bedre, når de henvender sig til et nationalt publikum.

Der er også mange flere muligheder for fælles kommunikation, som EU-institutionerne og medlemsstaterne bør udnytte gennem hele beslutningsprocessen.

Disse eksempler viser alle, at der er behov for øget koordinering af kommunikationen om EU på europæisk, nationalt, lokalt og regionalt plan. Samarbejdet mellem EU-institutionerne om kommunikation er veludviklet, navnlig mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet. Med en fælles erklæring i december 2017 aftalte de to institutioners kommunikationsafdelinger at samarbejde og dele deres ressourcer op til valget til Europa-Parlamentet, med udgangspunkt i kampagnen www.dennegangstemmerjeg.eu/. Det gør de i erkendelse af deres fælles ansvar for at **mobilisere borgerne og sætte dem i stand til at træffe informerede beslutninger om Europas fremtid.**

Denne pragmatiske tilgang har skabt en ny samarbejdskultur, der overvinder rivaliseringen mellem institutionerne og i stedet fremhæver EU's fordele for borgerne gennem EU-branding. Efter samme princip blev der i al visuel kommunikation fra EU-institutionerne i forbindelse med 60-året for Romtraktaten anvendt EU-branding i stedet for branding af de enkelte institutioner.

Efter det kommende valg bør Parlamentet og Kommissionen styrke samarbejdet mellem Parlamentets forbindelseskontorer og Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne. De bør fremme yderligere synergivirkninger i deres løbende kommunikation og kombinere deres tiltag for at nå ud til borgerne. Ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, Europe Direct-informationscentre samt andre netværk og den akademiske verden bør også inddrages. Kommissionens repræsentationer og Parlamentets forbindelseskontorer udviser en langt stærkere EU-tilstedeværelse og styrker EU-brandet med fælles "**Europahuse**" i hele EU og "**Europa Experience**"-faciliteter, der allerede er etableret i flere medlemsstater. F.eks. har over 70 000 mennesker besøgt det nyligt åbnede "Europa Experience" i Helsingfors.

Europe Direct-kontaktcentret

EU's fælles telefonnummer til spørgsmål fra borgerne om EU. Kontaktcentret svarer pr. telefon/e-mail på et hvilket som helst af de 24 officielle EU-sprog. Europe Direct-kontaktcentret i tal:

- ✓ **109 000** spørgsmål i 2018
- ✓ **27 000** spørgsmål i perioden januar-marts 2019
- ✓ **85 %** tilfredse kunder
Gratisnummer i EU: +800 6 7 8 9 10 11.
Online: https://europa.eu/european-union/contact_da

Europe Direct-netværket

omfatter ca.

- ✓ **440** Europe Direct-informationscentre i alle medlemsstater og
- ✓ **330** europæiske dokumentationscentre

Netværket dækker ret homogent byer, landdistrikter og regioner i den yderste periferi i de 28 medlemsstater.

II.2 En permanent dialog med borgerne

Løbende kommunikation med borgerne er afgørende for at styrke det europæiske demokrati og den europæiske identitet og sikre større ejerskab af det europæiske projekt. Kommissærerne er aktivt blevet opfordret til at deltage i dialoger med borgerne i hele Unionen.

Borgerdialoger i tal

(herunder 25 borgerdialoger live på Facebook)

1572 dialoger i **583** byer

2015

53

2016

73

2017

317

2018

847

2019

282

(frem til 30. april 2019)

Inddragelsen af borgerne fungerer kun, hvis den går begge veje. Dialogerne er en mulighed for at fremlægge Kommissionens politiske dagsorden og for – hvad der er endnu vigtigere – at lytte til borgernes idéer og forventninger. Repræsentationerne spiller en central rolle som Kommissionens øjne, ører og stemme i felten, når det drejer sig om at sikre, at disse dialoger passer ind i den nationale og lokale kontekst.

Europa-Kommissionens hvidbog om Europas fremtid fra marts 2017 gav ny fremdrift til denne proces. I løbet af de seneste fem år har flere hundrede tusinde mennesker deltaget i de godt 1 600 borgerdialoger og -høringer, der er blevet afholdt i hele Europa af eller med hjælp fra Kommissionen. Siden januar 2015 har hundredvis medlemmer af Europa-Parlamentet, nationale og regionale regeringer og samtlige 28 medlemmer af Kommissionen deltaget i borgerdialogerne og -høringerne. Regionsudvalget har ligeledes deltaget i

debatten på regionalt plan i forbindelse med sin kampagne "Overvejelser om Europa", mens Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har involveret civilsamfundet i dialoger om Europas fremtid. Frankrigs præsident Macrons udtrykkelige støtte til denne nye interaktionsform har øget synligheden betragteligt.

Kommissionens rapport om borgerdialoger og borgerhøringer, der blev offentliggjort den 30. april 2019, bekræfter, at de fleste borgere mener, at Europa spiller en afgørende rolle for håndteringen af de globale udfordringer, men at de også forventer større effektivitet og gennemsigtighed²⁶.

Deres største forventninger til EU er:

- **Et Europa, der beskytter:** Borgerne forventer, at EU lytter til deres betænkeligheder og træffer foranstaltninger, der fremmer sikkerhed og sundhed. De forventer opretholdelse af de sociale rettigheder og beskyttelse mod kriminalitet.
- **Håndtering af migration:** Borgerne forventer, at der med de europæiske immigrationspolitikker sættes en stopper for tabet af menneskeliv, men også for de irregulære migrationsstrømme.
- **En dynamisk økonomi:** Borgerne forventer tiltag, der skal afværge fremtidige økonomiske kriser. De forventer, at EU skaber velfærd og vækst og regulerer teknologisektoren, så den forbliver konkurrencedygtig på globalt plan. De ønsker, at Unionen prioriterer forskning, innovation og investeringer med et særligt fokus på den cirkulære økonomi og den digitale økonomi.
- **Miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer:** Borgerne forventer, at EU indtager en global lederrolle med hensyn til klimaindsats og miljøbeskyttelse.
- **Et Europa baseret på værdier** – herunder demokrati, gennemsigtighed og retsstatsprincippet: Borgerne forventer flere oplysninger om EU's beslutningstagning og øget indflydelse. De forventer, at EU værner om sine værdier, herunder de grundlæggende principper om ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling.
- **Muligheder for unge:** Borgerne forventer, at Europa skaber bedre muligheder for de unge, bl.a. ved at reducere ungdomsarbejdsløsheden og investere i uddannelse.
- **Et stærkere Europa på verdensplan:** Borgerne forventer, at Europa er en stærk, principfast aktør på den globale scene.

Kommissionen har under hele denne proces med dialog, høring og debat taget hensyn til borgernes forventninger og handlet ud fra dem. Det skete bl.a. i november 2017, da EU-institutionerne proklamerede **den europæiske søjle for sociale rettigheder** som reaktion på den store efterspørgsel efter et mere socialt Europa, I januar 2018 vedtog de **den første EU-**

²⁶ Europa-Kommissionen "Statusrapport om borgerdialoger og høringer" af 30. april 2019 (https://ec.europa.eu/commission/progress-reports-citizens-dialogues-and-consultations_da).

dækkende plaststrategi nogensinde som svar på den store offentlige opbakning til omstillingen til en mere cirkulær økonomi.

EU har ligeledes stræbt efter at fremhæve EU-politikernes håndgribelige virkninger. Det var i den forbindelse, at **den europæiske grænse- og kystvagt** blev indført ved grænseovergangen til Bulgarien den 6. oktober 2016 – et synligt budskab til de mennesker i regionen, hvis liv er blevet mest påvirket af den globale migrationsudfordring. Men der skal

Den Europæiske Unions websted:
Første på verdensplan i
kategorien samfunds-
/regeringswebsteder

gøres meget mere for at styrke borgernes fælles ejerskab af det europæiske projekt, og i den ånd skal det momentum, der er skabt med borgerdialogerne og -høringerne bevares, når det nye Europa-Parlamentet er valgt, og den næste Kommission træder til.

Indtager andenpladsen hvad
angår webstedstrafik på de
3 700 000 sider, der er
registreret under domænet ".eu"

EU's ledere har for nylig taget et vigtigt skridt i denne retning. I december 2018 blev der i Det Europæiske Råds konklusioner for første gang udtrykt tilfredshed med afholdelsen af borgerdialoger og -høringer, der af EU's ledere blev set som "en hidtil uset mulighed for at gå i dialog med de europæiske borgere, og som kan give inspiration til yderligere høringer og dialoger"²⁷. I konklusionerne blev der også lavet en direkte kobling mellem inddragelsen af borgerne og Unionens næste strategiske dagsorden, der vil blive forberedt ved EU-27-ledernes uformelle møde i Sibiu.

Mere end **300 mio.** besøg fra
over **200 mio.** unikke
besøgende i 2018

24 officielle EU-sprog
<https://europa.eu/>

Resultaterne af disse dialoger og høringer skal formidles åbent og indgå i den politiske

beslutningsproces. Det betyder offentliggørelse af de vigtigste resultater fra hver dialog, indsamling og analyse af tendenser og hensyntagen hertil i udformningen af politikkerne.

Det er også vigtigt at udnytte det store potentiale ved onlinekommunikation med henblik på at inddrage borgerne på daglig basis. Det bør ske gennem de sociale medier og andre onlinekanaler såvel som via Unionens Europa-websted, der i 2018 havde mere end 200 mio. unikke besøgende.

Det er muligt at gøre endnu flere fremskridt, end vi har gjort de seneste år med eksempelvis portalen "Deltag i debatten" på Europa-webstedet, hvor borgere og interessenter kan udtrykke deres betænkeligheder og interesser direkte over for de politiske beslutningstagere. Disse mekanismer skal i højere grad gøres offentligt tilgængelige.

Det er i den forbindelse afgørende, at der bliver tilskyndet til og bakket op om at øge den almene viden om EU's historie, funktionsmåde og kompetencer, herunder via uddannelsessystemet. Uddannelse og læring spiller en afgørende rolle, når det drejer sig om at forklare og fremme forståelsen af Unionens og medlemsstaternes respektive roller og kompetencer. EU bør under hensyntagen til medlemsstaternes kompetencer etablere partnerskaber med uddannelsesinstitutioner på nationalt og regionalt niveau for at **sikre, at undervisning i europæisk medborgerskab indgår i den formelle læring**. Undervisning om

²⁷ Det Europæiske Råds konklusioner af 13.-14. december 2018, punkt 15.

Europa og vores fælles historie vil også bidrage til en bedre forståelse af EU's værdier og grundlæggende rettigheder.

II.3 Et samlet budskab via en overordnet kommunikationsstrategi

EU-institutionerne, navnlig Kommissionen, har i løbet af de seneste fem år arbejdet på at nedbryde siloerne i deres egen kommunikation. Hvis borgerne skal mærke den positive forskel, EU gør for deres liv, har de brug for klar og sammenhængende kommunikation om, hvad EU står for, og hvordan de kan få gavn af EU's politikker og tiltag. I modsætning til særskilt kommunikation for hver enkelt politik eller program giver en samlet tilgang borgerne et mere klart billede af politikernes relevans. Målet med Kommissionens overordnede kommunikationsstrategi er at oplyse borgerne om EU's værdier og tiltag, udfordringer og muligheder, og om hvordan vi kan tackle dem i fællesskab.

Følelsesorienteret kommunikation på de sociale medier med en stærk billedside

Denne Kommission har primært fokuseret på strategiske områder, hvor EU kan medføre fordele. Kommissionens formand Jean-Claude Junckers 10 politiske prioriteter var ledsaget af et tilsagn om at forklare målsætningerne med klare og sammenhængende kernebudskaber. De overordnede kampagner, der er et resultat af dette tilsagn, viser EU's værdier, har en stærk følelsesmæssig effekt og hjælper med at formidle de overordnede budskaber.

Tilgangen er baseret på én klar, sammenhængende fortælling, viser de fordele, EU giver borgerne. Ved hjælp af fortællinger kan man effektivt appellere til borgerne og inddrage dem. En politik eller en politisk prioritet, der ikke forklares og underbygges af eksempler og følelser, vil sandsynligvis ikke blive modtaget på samme måde af de borgere, den har indflydelse på. Formidling af EU's historie på mere inddragende og følelsesladet vis er en mere effektiv kommunikationsmåde end den, der er begrænset til faktuelle, evidensbaserede argumenter. Dette stemmer også overens med EU's væsen som en union af værdier og ikke blot en union af økonomier.

Under denne tilgang har hver politik fortsat sin egen skræddersyede kommunikation målrettet de berørte parter inden for rammerne af en mere vidtfavnende og positiv fortælling. Samtidig sikrer den **overordnede kommunikationsstrategi, at borgere og interessenter modtager klare og tydelige budskaber på deres eget sprog**, tilpasset alder, kultur og baggrund, med øget brug af infografik, visuelle fortællinger og videoer om konkrete historier. Den ensrettede tilgang har gjort det muligt for Kommissionen at fremføre en samlet europæisk stemme.

Engagement og interaktion på sociale medier

@EU_Commission
mere end **1 mio.** følgere

Europa-Kommissionen
Mere end **580 000** følgere

Europa-Kommissionen
tæt på **923 000** fans

EUTube
næsten **83 000** abonnenter

europeancommission mere
end **240 000** følgere

Den overordnede kommunikationstilgang har haft en reel virkning og har også vist sig at være omkostningseffektiv, idet den udelukkende finansieres via eksisterende midler. Kommissionen har ved at samle ressourcerne i højere grad kunnet **inddrage borgere, øge forståelsen af EU's værdier, politiske prioriteter og politikker og opfordre borgerne til aktiv deltagelse** i udformningen af EU. Evalueringen og tilbagemeldingerne bekræfter tilgangens effektivitet, relevans og sammenhæng. Den seneste evaluering af #InvestEU-kampagnen, der dækker hele spektret af EU-midler til mobilisering af investeringer, viser, at der med kampagnen på blot ét år potentielt er skabt 240 millioner kontakter og en stigning på 4-5 procentpoint i den positive opfattelse af den virkning, EU-finansieringen har i EU's regioner²⁸.

Kommissionen har som reaktion på borgernes primære betænkeligheder skabt en fortælling om mandatets ti politiske prioriteter. I tre overordnede offentlige kampagner, der supplerer hinanden indbyrdes, er disse budskaber blevet fremlagt på innovativ og kreativ vis for at sætte gang i debatten rundt omkring i Europa om EU's betydning for borgernes dagligdag.

I tre nøje udvalgte kampagner er sociale medier, audiovisuel kommunikation og digitale værktøjer i stigende grad blevet brugt:

InvestEU, der bruger 100 beretninger fra det virkelige liv til at illustrere, hvordan EU-investeringer skaber job, ændrer liv og sætter skub i samfund i hele Europa

EUandME, der inddrager unge europæere og starter en debat om EU's værdier og resultater gennem en række kortfilm og historier om unge, hvis liv er blevet påvirket af EU, og

²⁸ Technopolis Groups afsluttende rapport "Monitoring the performance of EC communication activities for the Investment plan for Europe", november 2018.

EUprotects, der forklarer, hvordan "hverdagens helte" arbejder sammen i Europa om at håndtere borgernes bekymringer vedrørende sikkerheden, og viser EU-tiltag over for de globale udfordringer, der ikke kan tackles på nationalt plan.

Kommissionen iværksætter ligeledes en **overordnet pilotkampagne i en række landområder**, som har til formål at forklare værdien af EU-samarbejdet i de samfund, det er vanskeligere at nå ud til. Kampagnen vil løbe i 18 måneder. De første møder med interessenter fra landområderne fandt sted i marts 2019, og i maj vil der blive nedsat fokusgrupper, som skal indkredse de vigtigste emner og budskaber for hvert land, inden der iværksættes skræddersyede kommunikationsaktiviteter. Kommissionen vil ligeledes lancere en kampagne om **EU's samarbejde med Afrika** sideløbende med den eksisterende kommunikationsindsats vedrørende specifikke projekter og programmer.

Under EU's flag **baner de overordnede kampagner vej for samarbejdet mellem EU-kommunikatorer på alle planer**. Kommissionens politiske afdelinger stiller ekspertviden og informationer til rådighed til brug i kampagnerne, mens research og fokusgrupper sikrer, at de rette budskaber når ud til de rette målgrupper, og Kommissionens repræsentationer skræddersyr indholdet til lokale forhold og interesser.

Erfaringerne viser, at de overordnede kampagner under denne Kommission har haft en stor virkning, når det drejer sig om at nå ud til borgerne i forskellige medlemsstater og regioner med følelsesladede fortællinger og skræddersyede budskaber. Kommissionen har foreslået at fortsætte brugen af den overordnede kommunikationsmetode under den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 og har udpeget centrale budskaber og prioriteter for kommunikationen for flere år fremefter. Denne model skal også udvikles yderligere til støtte for Unionens strategiske målsætninger for fremtiden.

De andre EU-institutioner opfordres til at bakke op om og anvende denne overordnede kommunikationstilgang i deres egen kommunikationsindsats, så de hjælper med at skabe fælles, vedvarende og sammenhængende fortællinger. Medlemsstaterne bør også udvikle supplerende kommunikationsredskaber, der hjælper borgerne til bedre at forstå koblingen mellem EU's politikker og de lokale virkninger.

II. 4 En fælles indsats mod desinformation

Bekæmpelse af desinformation under forsvar af mediefrihed og pluralisme er grundlæggende for beskyttelsen af det europæiske demokrati. Den hastige udvikling af digitale teknologier har ikke blot ændret borgernes nyhedsforbrug, men også deres måde at interagere på. **Onlineplatforme forbinder borgerne, sætter dem i stand til at skabe indhold og nedbryder geografiske og samfundsmæssige barrierer.** Onlineplatforme er blevet vigtige informationskanaler²⁹, hvor "dørvogterne" har en økonomisk interesse i at formidle skræddersyede oplysninger til brugerne.

 83 %

af europæerne mener, at
falske nyheder er en
trussel mod demokratiet

 73 %

af internetbrugerne er
bekymret over
desinformation på nettet i
perioden op til valg

Dette miljø gør det lettere for borgerne at interagere og udtrykke deres politiske holdninger – og således bidrage til velfungerende demokratiske samfund – men samtidig fremmer det også hurtig spredning af

via mobile platforme, jf. [Pew Research centre: -mobile-news](#)

skadelig desinformation, hvis formål er at forstyrre de demokratiske processer. Der er dokumentation for, at fremmede stater også i stigende grad tager desinformationsstrategier i brug med det formål at påvirke samfundsdebatten, skabe splid og blande sig i den demokratiske beslutningsproces.

Kommissionen definerer desinformation som "oplysninger, der er verificeret som falske eller vildledende, som er fabrikeret, fremlagt og udbredt med henblik på økonomisk gevinst eller for bevidst at føre offentligheden bag lyset, og som kan være til skade for offentligheden"³⁰. Målet med desinformation er at aflede opmærksomheden og skabe splid, så tvivl ved at fordreje og forfalske fakta og således forvirre folk og svække deres tillid til institutionerne og den etablerede politiske proces.

Det er vores fælles pligt at forsvare ytringsfriheden, der er en grundværdi, og beskytte europæerne mod desinformation. Det kræver handling på tre planer: **effektive politiske foranstaltninger, der regulerer onlineindhold og tjenesteudbydere, innovativ kommunikation, der øger modstandsdygtigheden over for desinformation og vedvarende forsvar af mediefrihed og pluralisme.**

I de sidste fem år har EU øget sin indsats mod desinformation. Efter Det Europæiske Råds konklusioner i marts 2015 blev taskforcen East StratCom oprettet inden for rammerne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Sammen med Kommissionen og EU's delegationer i ikke-EU-lande formidler taskforcen Unionens politikker i de østlige naboskabslande, styrker mediemiljøet og støtter mediefrihed og -uafhængighed. Den forbedrer EU's evne til at forudsige, imødegå og oplyse om desinformationsaktiviteter.

Kommissionen håndterer desinformation ud fra et lovgivnings-, sikkerheds- og kommunikationsmæssigt perspektiv. I det seneste år har Kommissionen understreget vigtigheden af at sikre frie og retfærdige valg til Europa-Parlamentet³¹. Den har opfordret førende platforme til at tilslutte sig en adfærdskodeks mod desinformation og har fremlagt en handlingsplan med forslag om en koordineret EU-reaktion på udfordringerne i forbindelse med desinformation. Platformene skal nu tage deres del af ansvaret for at sikre frie og upartiske ytringer i Europa.

³⁰ Meddelelse fra Kommissionen "Bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang" (COM(2018) 236 final af 26.4.2018).

³¹ Meddelelse fra Kommissionen "Sikring af frie og retfærdige valg til Europa-Parlamentet" (COM(2018) 637 af 12.9.2018).

Handlingsplanen³² fokuserer på fire områder for at øge EU's og medlemsstaternes kapaciteter og styrke samarbejdet: 1) forbedret påvisning, analyse og afsløring af desinformation, 2) styrket samarbejde og en fælles indsats gennem et nyt hurtigt varslingsystem, 3) inddragelse af onlineplatforme og reklamebranchen, jf. den adfærdskodeks, som repræsentanter for onlineplatforme, førende sociale netværk, annoncører og reklamebranchen har undertegnet, og 4) øget bevidsthed blandt borgerne og styrkelse af deres indflydelse via målrettede kampagner og særlige programmer, der øger mediekendskabet på europæisk og nationalt niveau.

Det afgørende er, at bekæmpelsen af desinformation kræver en konstant udgående strøm af faktabaserede budskaber, der hjælper borgerne med at skelne mellem sandt og falskt.

Kommissionen reagerer direkte på desinformation via sin talsmandstjeneste, Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne og de sociale medier ved at trække på ekspertisen i netværket mod desinformation, der er Kommissionens gruppe til mytebekæmpelse, analyser af data fra de sociale medier og indsigt fra adfærdsvidenskabelige kilder. Kommissionen tilvejebringer faktuelle og præcise oplysninger om sine politikker og politiske prioriteter og tilbageviser enhver form for desinformation, der har til formål at vildlede europæerne med hensyn til EU.

Den Europæiske Union "forbyder" farveblyanter og -kridt: I 2017 berettede nyhedsoverskrifterne fejlagtigt om, at EU ville forbyde farvekridt og -blyanter. I virkeligheden havde EU på et videnskabeligt grundlag foreslået at sænke grænseværdien for bly i legetøj. Foranstaltningerne sikrer, at børn trygt kan bruge farvekridtet uden risiko for blyforgiftning.

EU-forbud mod kebab: Efter en debat i Europa-Parlamentet i 2017 om fosfatholdige konserveringsmidler i forarbejdet kød blev der spredt rygter om, at EU var ved at forbyde kebab. I virkeligheden havde videnskabelig forskning vist, at der er en sammenhæng mellem kemikaliet og hjertesygdomme. Formålet med forslaget var at forsøge at ændre fremstillingen af kebabkød, overhovedet ikke at forbyde den populære snack.

Rundt omkring i medlemsstaterne spiller Kommissionens repræsentationer også en rolle med hensyn til at aflive myter³³ og give klar besked om de mest vedholdende og udbredte usandheder om EU.

I en tid, hvor desinformation spreder sig med lynets hast, **skal institutionerne fortsat tilpasse sig meget hurtigt, ikke blot til de ændrede politiske omstændigheder, men også til ændringerne i det teknologiske landskab.** Anvendelsen af såkaldte botter (onlinerobotter, der baseret på algoritmer foretager repetitive opgaver) inden for

³² Fælles meddelelse fra Europa-Kommissionen og den højtstående repræsentant "Handlingsplan for bekæmpelse af desinformation" (JOIN(2018) 36 final af 5.12.2018).

³³ Se eksempler fra Kommissionens repræsentationer i Paris (<https://decodeursdeleurope.eu>), Vilnius (https://ec.europa.eu/lithuania/home_lt) og London (<https://blogs.ec.europa.eu/ECintheUK/euromyths-a-z-index>)

kommunikation er allerede en realitet³⁴. I nær fremtid vil kunstig intelligens også blive brugt mere og mere til at udføre kommunikationsaktiviteter. EU-institutionerne og medlemsstaterne skal fortsætte deres indsats for at tilpasse sig og foregribe denne nye virkelighed. Uddannelsessystemerne kan i den forbindelse spille en rolle. Handlingsplanen for digital uddannelse kan tilskynde til mere specialiseret uddannelse inden for kunstig intelligens.

Repræsentationernes opgør med myterne

Décodeurs de l'Europe – et initiativ fra den Kommissionens repræsentation i Paris

https://ec.europa.eu/france/news/decodeurseurope_fr

Keyboard Warriors – et initiativ fra Kommissionens repræsentation i Warszawa

<https://www.facebook.com/groups/wojownicyklawiatury/>

For fortsat at bekæmpe den tiltagende strøm af desinformation skal medlemsstaterne og institutionerne forene deres kræfter, så de kan bygge på eksisterende synergier og samle ressourcerne. Medlemsstaterne og EU-institutionerne skal sammen sikre, at det nye hurtige varslingsystem udnyttes fuldt ud. **Der er brug for et reelt vidensamfund med ekspertise inden for de forskellige facetter af desinformation**, som ikke blot deler oplysninger, men også trækker på input fra forskerne og den akademiske verden, faktatjekkere, onlineplatforme, teknologiekspertter og internationale partnere. Kommissionen er parat til at koble ekspertisen i netværket mod desinformation sammen med det hurtige varslingsystem og tilvejebringe en hub for EU-politisk relateret indhold med henblik på bekæmpelse af desinformation.

Kommissionen har til hensigt at fremme etableringen af et **europæisk tværfagligt samfund**, der skal fremme samarbejdet mellem alle berørte parter, navnlig **uafhængige faktatjekkere og akademiske forskere**, der er involveret i bekæmpelsen af desinformation. Kommissionen har i den forbindelse planer om at etablere en europæisk platform om desinformation. Platformen skal øge samarbejdet mellem faktatjekkere og akademiske forskere for at sikre fuld dækning af Unionens område og fremme opbygningen af og den indbyrdes forbindelse mellem relevante nationale organisationer, herunder nationale desinformationscentre.

³⁴ I 2017 var såkaldte "botter" (dvs. onlinerobotter, der baseret på algoritmer foretager repetitive opgaver) ansvarlige for mere end halvdelen af al trafik på nettet, og mens de gode botter genererer 23 % af al trafik på nettet, kan rundt regnet 29 % af trafikken tilskrives ophavsmænd med illegitime formål. Se den svenske beredskabsstyrelses håndbog "Countering Information Influence Activities: The State of the Art", 2018 (<https://rib.msb.se/filer/pdf/28698.pdf>)

EU-kommunikation i borgernes og demokratiets tjeneste

5 anbefalinger

Ved mødet i Sibiu, Rumænien, den 9. maj 2019 opfordres EU's ledere til at:

- 1. Anerkende, at EU's medlemsstater, regeringer på alle niveauer og EU-institutionerne alle bærer et fælles ansvar for kommunikationen vedrørende Den Europæiske Union.** Vi skal i højere grad formidle fælles budskaber under EU-brandet, hvor det forklares, hvad beslutninger og politikker betyder for befolkningen, og hvilke håndgribelige resultater, de medfører. Vi bør drage fordel af de store politiske aftaler og afgørelser, der vedtages på møderne i Det Europæiske Råd, og gøre brug af milepæle og skelsættende begivenheder til at fremhæve den europæiske samhørighed (f.eks. Europadagen den 9. maj, jubilæer for EU's udvidelser og for traktaterne).
- 2. Øge inddragelsen af og interaktionen med borgerne om Den Europæiske Unions politikker og problemer.** EU-institutionerne og medlemsstaterne bør øge deres opbakning til en permanent dialog med borgerne om EU, hvor der gøres brug af borgerdialoger og borgermøder, høringer og konventer samt digital og audiovisuel teknologi. De bør oplyse borgerne om alle de muligheder, de har for at give udtryk for deres mening om EU og EU's politikker, og sikre, at der er en procedure og kanaler for tilbagemeldinger af resultaterne fra borgerdialoger og -høringer.
- 3. Sikre, at EU-institutionerne i fremtiden arbejder tættere sammen om EU's overordnede kommunikationskampagner, der er baseret på fælles europæiske værdier,** og som fortæller historien om den forskel, Den Europæiske Union gør i borgernes dagligdag. Kampagnerne bør henvende sig til alle typer publikum på deres eget sprog og på indbydende, inddragende og stemningsfuld vis. De bør stemme fuldt overens med de strategiske prioriteter for den næste politiske cyklus.
- 4. Samarbejde om at bekæmpe desinformation med faktabaseret EU-kommunikation.** Udvide de uafhængige faktatjekkende tjenester på nationalt og europæisk niveau samt øge mediekendskabet og kompetenceudviklingen inden for kunstig intelligens. Intensivere arbejdet med sociale netværk og onlineplatforme på EU-plan for at fremme god praksis og samtidig forsvare mediefrihed og pluralisme. Øge indsatsen for at samle europæiske og nationale ressourcer med henblik på at sikre borgernes adgang til faktuelle, objektive og pålidelige oplysninger om Den Europæiske Union.
- 5. Fremme undervisning og læring om Den Europæiske Union på alle uddannelsesniveauer** for at styrke elevernes viden om Den Europæiske Union, dens værdier, funktionsmåde og aktivitetsområder. EU bør etablere partnerskaber med uddannelsesinstitutioner på nationalt og regionalt niveau for at sikre, at undervisning i europæisk medborgerskab indgår i den formelle læring. Inddrage alumner fra Erasmus og det europæiske solidaritetskorps i indsatsen. Sikre, at EU's borgere gøres opmærksomme på deres rettigheder.

Del III: Konklusion

Når europæerne gør sig klar til at gå til stemmeurnerne mellem den 23. og den 26. maj 2019, skal de have et klart overblik over både de udfordringer, vi står over for, og de muligheder, som EU tilbyder. De skal være oplyst om de alternative visioner for Europas fremtid, som fremlægges og debatteres i forbindelse med den igangværende kampagne for valget til Europa-Parlamentet.

Det uformelle møde blandt EU-27's ledere i Sibiu den 9. maj 2019 er det rette øjeblik til at bekræfte vores sammenhold og fælles mål. Vi respekterer de sunde meningsforskelle, der ses under valgkampen, men lader os ikke begrænse heraf. Forenet i mangfoldighed lyder Unionens motto, også fremover. Det er det, der får den til at fungere, også i svære tider. Tiden er derfor inde til, at vi i Sibiu viser, at der tages hensyn til borgernes betænkeligheder i den næste strategiske dagsorden, og at vi sender et budskab om håb og om den retning, Unionen skal bevæge sig i i en usikker global kontekst.

Europa bør skue mod fremtiden med tiltro. Hvis Europas nationer kan samles om en række fælles målsætninger, er der ingen udfordringer, de ikke kan klare. Og hvis Europas beslutningstagere er i stand til at inspirere, inddrage og styrke borgerne, er der ingen kløft, de ikke kan bygge bro over.

EU's næste strategiske dagsorden er en anledning til tydeligt at vise, at vi er i stand til at overvinde interne forskelligheder og sammen holde hovedet højt, så vi kan tackle tidens udfordringer. Verden venter ikke på Europa. Til gengæld er tiden inde til, at Europa begynder at tale med større vægt i verden.